

EBA/GL/2021/10

2021. szeptember 15.

Iránymutatások

a 2014/49/EU irányelv szerinti
betétbiztosítási rendszerek
stressztesztjeiről (a betétbiztosítási
rendszerek stressztesztjeire vonatkozó
iránymutatások) (felülvizsgált)

1. Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adták ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságoknak és pénzügyi intézményeknek minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások az EBH azzal kapcsolatos álláspontját ismertetik, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat saját gyakorlatukba (pl. jogi keretrendszerük vagy felügyeleti eljárásaik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi kötelezettségek

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az illetékes hatóságok 2022.02.14.-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezen felülvizsgált iránymutatásoknak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket „EBA/GL/2021/10” hivatkozással az EBH honlapján található formanyomtatványon kell megküldeni. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy illetékes hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. A megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni az EBH-nak.
4. Az értesítéseket az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban közzétételre kerülnek az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalom meghatározások

Tárgy

5. Az iránymutatások a betétbiztosítási rendszerek által a 2014/49/EU irányelv² (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv) 4. cikkének (10) bekezdése értelmében elvégzendő stressztesztek alapelveit és tartalmát határozzák meg.
6. Céljuk, hogy a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek egységességére, színvonalára és összehasonlíthatóságára vonatkozó minimumkövetelmények megállapításával segítséget nyújtsanak a kijelölt hatóságoknak és a betétbiztosítási rendszereknek ahhoz, hogy javítsák a betétbiztosítási rendszerek stressztűrő képességét az Európai Unióban.
7. A betétbiztosítási rendszerek stressztűrő képessége úgy határozható meg, mint a betétbiztosítási rendszerek képessége arra, hogy a 2014/49/EU irányelvvel és a 2014/59/EU irányelvvel³ összhangban ellássák a rájuk bízott feladatokat. Ez a fogalom meghatározás az összes feladatot magában foglalja, amelynek ellátásával a nemzeti jogszabályoknak megfelelően a betétbiztosítási rendszert megbízták, ideértve a kártalanítások betétbiztosítási rendszer általi kifizetését (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése és 11. cikkének (1) bekezdése), a kártalanítások határokon átnyúló együttműködés keretében történő kifizetését a betétbiztosítási rendszer részéről (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 14. cikke), a szanáláshoz való hozzájárulást (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv [BRRD] 109. cikke), a fizetéseképtelenség megelőzéséhez való hozzájárulást (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (3) bekezdése), valamint a fizetéseképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulást (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (6) bekezdése). A betétbiztosítási rendszerek stressztűrő képességét az iránymutatásokban meghatározott stressztesztek segítségével lehet értékelni.

Alkalmazási kör

8. Az iránymutatások azokra a betétbiztosítási rendszerekre vonatkoznak, amelyek a 2014/49/EU irányelv 4. cikke (10) bekezdésével összhangban a rendszereikre vonatkozóan stressztesztet végeznek.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.)

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

9. Amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy kijelölt hatóság irányítja, a kijelölt hatóságnak kell alkalmaznia ezeket az iránymutatásokat a betétbiztosítási rendszerre vonatkozó stressztesztek elvégzésekor. Amennyiben a betétbiztosítási rendszereket magánjogi jogalany igazgatja, a kijelölt hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek alkalmazzák ezeket az iránymutatásokat.

Címzettek

10. Az iránymutatások címzettjei a 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának iv. alpontjában meghatározott illetékes hatóságok.
11. Az iránymutatások címzettjei továbbá az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának i., iii. és v. alpontjában meghatározott illetékes hatóságok is, amennyiben a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek megfelelő elvégzéséhez szükséges, hogy azok a biztonsági háló tagjaiként együttműködjenek.

Fogalom meghatározások

12. Eltérő rendelkezés hiányában az iránymutatások a 2014/49/EU irányelvben használt és meghatározott fogalmakat azzal egyező módon értelmezik. Ezen túlmenően ezeknek az iránymutatásoknak az alkalmazásában a következő fogalmak az alábbi jelentéssel bírnak:

Alapvető tesztek:	azok a stressztesztek, amelyek azt mérik, hogy a betétbiztosítási rendszer stressztűrő képessége mennyire teszi lehetővé számára a betétbiztosítási rendszer jogszabály szerinti megbízatásának részét képező különböző feladatok ellátását.
Belső megfigyelők:	a teszt megfigyelői, akiket annak érdekében vonnak be, hogy nyomon kövessék a teszt elvégzését, és véleményt nyilvánítsanak a teszt különféle szakaszairól. E személyek a betétbiztosítási rendszer alkalmazottjai vagy alvállalkozói. Egy másik olyan állami hatósághoz is tartozhatnak, amelyet azzal bíztak meg, hogy ellássák a betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben és a BRRD-ben meghatározott feladatait.
Belső résztvevők:	a teszt megvalósításában közvetlenül közreműködő résztvevők, akik a betétbiztosítási rendszer alkalmazásában állnak vagy annak alvállalkozói. Egy másik olyan állami hatósághoz is tartozhatnak, amelyet azzal bíztak meg, hogy ellássák a betétbiztosítási rendszernek a

	betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben és a BRRD-ben meghatározott feladatait.
Egységes ügyfélnézeti fájl („SCV-fájl”):	az egyes betétesekre vonatkozó, a betétesek kártalanításának előkészítéséhez szükséges információkat, ezen belül minden betétes biztosított betétjeinek összesített összegét tartalmazó fájl.
Feltételezések:	a betétbiztosítási rendszer stressztesztjének elvégzéséhez előre meghatározott információk és paraméterek.
Jelentéstételi ciklus:	az 1. mellékletben meghatározott két jelentéstételi sablon kitöltése és hivatalos benyújtása közötti (az EBH által meghatározott) időszáv.
Külső megfigyelők:	olyan érdekelt felek, akiket annak érdekében vonnak be, hogy nyomon kövessék a teszt elvégzését, és véleményt nyilvánítsanak a teszt különféle szakaszairól. Nem a betétbiztosítási rendszer alkalmazottjai vagy alvállalkozói, és nem olyan személyek, akiket azzal bíztak meg, hogy ellássák a betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben és a BRRD-ben meghatározott feladatait. E személyek (többek között) a csatlakozott hitelintézetekhez, az érintett állami hatóságokhoz vagy a betétbiztosítási rendszer külső szolgáltatóihoz tartozhatnak.
Külső résztvevők:	a teszt olyan résztvevői, akik közvetlenül közreműködnek a teszt megvalósításában. Nem a betétbiztosítási rendszer alkalmazottjai vagy alvállalkozói, és nem olyan személyek, akiket azzal bíztak meg, hogy ellássák a betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben és a BRRD-ben meghatározott feladatait. E személyek (többek között) a csatlakozott hitelintézetekhez, az érintett állami hatóságokhoz vagy a betétbiztosítási rendszer külső szolgáltatóihoz tartozhatnak.
Stressztesztelési ciklus:	az a 3 évet meg nem haladó időtartam, amely alatt a betétbiztosítási rendszer legalább egyszer elvégzi az alapvető tesztként meghatározott stressztesztek mindegyikét.

Tevékenységek:

azok a különböző intézkedések, amelyeket a betétbiztosítási rendszerek egy stresszteszt elvégzése érdekében meghoznak.

3. Végrehajtás

Az alkalmazás időpontja

13. Ezen iránymutatások 2021. szeptember 15. napjától hatályosak.

Hatályon kívül helyezés

14. Az EBA/GL/2016/04. sz. iránymutatás 2021. szeptember 15-ével hatályát veszti.

4. Iránymutatások a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeiről

1. iránymutatás: A betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek céljai

1.1 A betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek hozzá kell járulniuk az európai betétbiztosítási rendszer stressztűrő képességének fokozatos javításához, a következők révén:

- (i) értékeli a betétbiztosítási rendszerek stressztűrő képességét, mégpedig annak tesztelése révén, hogy a betétbiztosítási rendszerek mennyire képesek ellátni a 2014/49/EU és 2014/59/EU irányelvnek megfelelően rájuk ruházott feladatokat, többek között az Európai Unióban működő más betétbiztosítási rendszerekkel való együttműködés során is;
- (ii) azonosítják a betétbiztosítási rendszerek azon dimenzióit, amelyek fejlesztésre szorulnak, illetve a korábbi tesztekhez képest már javultak; és
- (iii) olyan eredményeket állítanak elő, amelyek lehetővé teszik az összehasonlítást és a szakértői értékelést.

2. iránymutatás: A betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek módszertana

2.1 Az átfogó megközelítés érdekében a stressztesztek programját egy középtávú időhorizontra vonatkozóan kell kidolgozni. A stressztesztek részét képező egyes tevékenységeket több kulcsfontosságú szakaszban kell végrehajtani, a 2. iránymutatásban foglaltaknak megfelelően.

2.2 A 2014/49/EU irányelv 4. cikke (11) bekezdésében foglaltaknak való megfelelés biztosítása érdekében a kijelölt hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek a stressztesztekhez szükséges információkat csak ezeknek a teszteknek az elvégzéséhez szerezzék be és használják fel, és az információkat a tesztek elvégzéséhez szükséges időtartamon túl ne őrizték meg. Az irányelv 4. cikke (9) bekezdésének való megfelelés biztosítása érdekében, különösen, ha a teszt a betétesek számláihoz kapcsolódó adatok feldolgozását is igényli, a kijelölt hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek biztosítsák az adatok bizalmas kezelését, a betétesek számláihoz kapcsolódó adatok

feldolgozását a 95/46/EK irányelvvél⁴ összhangban végezzék, és biztosítsák azok teljes körű védelmét, ideértve adott esetben az anonimizáló módszerek alkalmazását.

A stressztesztek programjának kidolgozása

- 2.3 A betétbiztosítási rendszereknek egy olyan, 3 évnél nem hosszabb időszakra szóló stressztesztelési programot kell kidolgozniuk, amelynek tevékenységei a 3. iránymutatásban meghatározott összes alapvető tesztet lefedik. Egy stressztesztelési ciklus mindenesetre akkor fejeződik be, amikor az összes alapvető tesztet legalább egyszer elvégezték (az iránymutatások végrehajtása vagy az utolsó ciklus elfogadása óta).
- 2.4 A programban rögzíteni kell a programban szereplő tevékenységek becsült időigényét, és meg kell határozni az egyes tevékenységek tervezett hatókörét a formátumot és a feltételezéseket illetően. A program egy vagy több stressztesztelési ciklust foglalhat magában.
- 2.5 A programot rendszeresen aktualizálni kell, figyelembe véve a korábbi stressztesztek eredményeit (pl. ha az eredmények részletesebb vizsgálat szükségességét jelzik), a betétbiztosítási rendszerek tényleges beavatkozásait és a szabályozás változásait (pl. a kártalanítási határidők rövidítését).
- 2.6 Ha a stressztesztelési ciklus során tényleges beavatkozásra került sor, ami lehetővé tette a betétbiztosítási rendszer számára a programban tesztelni kívánt egyes vagy valamennyi alapvető tesztel és/vagy a programban használt mutatókkal kapcsolatos stressztűrő képességének értékelését, a rendszernek mérlegelnie kell a program oly módon történő módosítását, hogy az eredetileg tervezett tesztet a valós életen alapuló teszt helyettesítse. Ilyen esetben az alábbiakban ismertetett valamennyi kulcsfontosságú szakasz végrehajtása helyett a betétbiztosítási rendszer a beszámolási és korrekciós intézkedési szakaszokra összpontosíthat.

A stresszteszt kulcsfontosságú szakaszai

- 2.7 A betétbiztosítási rendszereknek a stresszteszt tevékenységeinek elvégzése során az alábbi szakaszokat kell megvalósítaniuk.

Tervezési szakasz

- 2.8 A betétbiztosítási rendszereknek irányító csoportot vagy irányító tisztségviselőt (a továbbiakban: irányító csoport) kell kinevezniük saját belső személyzetük tagjaiból a stresszteszt tevékenységeinek elvégzésével kapcsolatos különböző feladatok megtervezésének és koordinálásának irányítására. E célból a belső személyzet a betétbiztosítási rendszer alkalmazásában álló vagy általa alvállalkozóként foglalkoztatott munkatársakat, valamint a betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv és a BRRD szerinti feladataival megbízott másik állami hatóság munkatársait jelenti. A stressztesztek különböző szakaszaiba külső résztvevők és megfigyelők is bevonhatók, anélkül, hogy az irányító csoport

⁴ Az irányelvet a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet váltotta fel.

részét alkotnák. A felső vezetésnek biztosítania kell, hogy az irányító csoport megkapjon minden szükséges információt, és munkáját a betétbiztosítási rendszer többi munkatársa teljes mértékben támogassa.

2.9 Az egyes tevékenységek előtt az irányító csoportnak meg kell határozni a teszt kivitelezésének időigényét és az érintett belső és/vagy külső résztvevőket és megfigyelőket.

2.10 A stressztesztelési program alapján az irányító csoport részletesebben meghatározza a teszt tárgyát, a formátumokat, a mérendő mutatókat és a teszt alapjául szolgáló feltételezéseket (pl. a betétbiztosítási rendszer beavatkozásának finanszírozására fordítandó összeg, a felszámolás során teljesítendő kifizetések szintje, vagy az egységes ügyfélnézeti fájlok minőség-ellenőrzése által lefedendő hitelintézetek köre).

2.11 A betétbiztosítási rendszer felhasználhatja a korábbi beavatkozások feltételezéseit, és értékelheti rendszereinek teljesítményét. Szimulálhatja azt is, hogy a fennálló körülmények között hasonló helyzetben hogyan viselkedne a rendszere.

2.12 A betétbiztosítási rendszernek biztosítania kell a teszthez szükséges erőforrásokat, így támogató munkatársakat, költségvetést és infrastruktúrát. A teszt kidolgozása során ezeknek a forrásoknak a megfelelőségét folyamatosan felül kell vizsgálni.

2.13 A betétbiztosítási rendszereknek lépéseket kell tenniük az objektivitás biztosítására a stressztesztre vonatkozó feltételezések meghatározása, a stresszteszt lebonyolítása és az elfogulatlan következtetések levonása során. A betétbiztosítási rendszereket felkérjük, hogy a jelentéstételi sablonon számoljanak be ezekről a lépésekről. A betétbiztosítási rendszernek dokumentálnia kell ezeket a lépéseket, és gondoskodnia kell arról, hogy a tárgyilagosság követelménye a teszt minden résztvevőjére és megfigyelőjére, annak minden szakaszában vonatkozzon. E lépések részeként a betétbiztosítási rendszereknek egyértelműen el kell különíteniük az irányító csoportot és azokat a betétbiztosítási rendszeren belüli egyéb résztvevőket és megfigyelőket, akik szintén részt vesznek a stressztesztben. A betétbiztosítási rendszereknek be kell számolniuk azokról az elemekről is, amelyeket a betétbiztosítási rendszerek figyelembe vettek e lépések megtétele során, így például a betétbiztosítási rendszer sajátos felépítéséről/irányításáról, a költségekről, az összeférhetlenségekről, a hozzáadott értékről, a szakmai titoktartásra és a betétbiztosítási rendszerek felügyeletére vonatkozó nemzeti rendelkezésekről.

2.14 Az említett lépések keretében külső megfigyelők bevonása is biztosítható. Megfigyelők lehetnek a nem a betétbiztosítási rendszert működtető kijelölt hatóságok, más állami hatóságok, tanácsadó cégek vagy más betétbiztosítási rendszerek. A megfigyelők feladata a folyamat objektív módon történő lebonyolításának ellenőrzése és kétség esetén aggodalmaik jelzése az irányító csoport felé. A megfigyelőknek hozzá kell férniük a folyamat valamennyi szakaszára vonatkozó megfelelő információkhoz. Az ennek során megosztott információkra szigorú szakmai titoktartási kötelezettségnek kell vonatkoznia. Az elkülönítésre vagy

megfigyelők bevonására vonatkozó követelményt az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelése tekintetében teljesítettnek kell tekinteni.

2.15 Az irányító csoportnak fel kell vennie a kapcsolatot a teszt különböző szakaszaiba bevont belső és külső résztvevőkkel és megfigyelőkkel, és biztosítania kell, hogy mindenki kölcsönösen tisztában legyen a tevékenység során elvárt szerepekkel.

Kivitelezési szakasz

2.16 A tevékenység kivitelezése során az irányító csoport bekéri és összegyűjti a résztvevőktől és megfigyelőktől azokat az információkat, amelyek a betétbiztosítási rendszer 3. és 4. iránymutatásban leírt tesztelési területekre és mutatókra vonatkozó teljesítményének értékeléséhez szükségesek.

2.17 A tevékenységek többféle formában lebonyolíthatók: tartalmazhatnak élő szerepjátékot, ahol a belső és külső résztvevők szimulálják, milyen döntéseket és intézkedéseket hoznának egy adott – a 3. iránymutatásban meghatározott – alapvető teszt esetén, vagy háttérodai adatcserét (pl. ahol az irányító csoport egységes ügyfélnézeti fájlokat kér az intézménytől, és meghatározza az adatok pontosságát). A betétbiztosítási rendszereknek a jelentéstételi sablonban az egyes tevékenységekhez választott formátumtípusról a következő kategóriák segítségével kell jelentést tenniük:

- dokumentumalapú vizsgálatok, amelyek magukban foglalják a meglévő eljárások és intézkedések (minőségi) felülvizsgálatát, például egy (fiktív) kifizetési esemény folyamatainak felvázolása és az elejétől a végéig való végigjárása révén, számos terület értékelése céljából;
- helyszíni ellenőrzések, például a betétbiztosítási rendszerek vagy szolgáltatóik által az egységes ügyfélnézeti fájlok minőségének értékelése céljából a hitelintézeteknél tett látogatások. Ezeket a látogatásokat az alkalmazandó nemzeti keretrendszerben lehet biztosítani és meghatározni;
- szimulációk, például egy bizonyos alapvető teszt végponttól végpontig tartó szimulációja, vagy a folyamat egyes részeinek szimulációja, például egy fizetési megbízási fájl továbbítása a székhely szerinti betétbiztosítási rendszertől a fogadó betétbiztosítási rendszerhez vagy egy előzetes finanszírozási összeg átutalása, továbbá egy hitelkeret lehívása;
- a stressztesztelési ciklus során előfordult valós esetek, amelyek lehetővé tették a betétbiztosítási rendszerek ezen iránymutatásokban foglalt képességeinek értékelését; és
- egyéb típusú tevékenységek – ez a kategória csak akkor használható, ha a tevékenység nem illeszkedik a fenti kategóriák egyikébe sem; e

tevékenységtípusokat a betétbiztosítási rendszernek a jelentéstételkor ki kell fejtenie.

2.18 A kivitelezési szakaszban a résztvevőknek, amelyeket meg kell különböztetni az irányító csoporttól, azokat a hatóságokat, szervezeteket, sőt, belső részlegeket (köztük akár a betétbiztosítási rendszer belső részlegeit is) kell képviselniük, amelyeknek egy valós helyzetben meg kellene hozniuk a szükséges intézkedéseket és döntéseket, illetve biztosítaniuk kellene a szükséges információkat. Ezek között lehetnek belső résztvevők (például a betétbiztosítási rendszeren belül a finanszírozási kérdésekért felelős részleg) és külső résztvevők (például azok a szanálási hatóságok, amelyek a betétbiztosítási rendszerrel történő konzultációt követően meghatároznák a rendszer szanálásához való hozzájárulását).

Beszámolási és korrekciós intézkedési szakasz

2.19 Az irányító csoport a teszt eredményeit azzal a céllal dolgozza fel és értelmezi, hogy tárgyilagosan értékelje a betétbiztosítási rendszer stressztűrő képességét a jogszabály szerinti feladatainak megvalósítása során.

2.20 Az irányító csoportnak az eredményeket időről időre egységesen, egy standard mintát, például a Betétbiztosítók Európai Fóruma által kidolgozott mintát használva kell rögzítenie. A betétbiztosítási rendszereknek legalább évente be kell számolniuk a kijelölt hatóságoknak a stressztesztek eredményeiről.

2.21 A stresszteszteknek egy folyamatos tökéletesítési folyamat részét kell képezniük. Ennek megfelelően, ha a stresszteszt során a betétbiztosítási rendszer hiányosságaira derül fény, a betétbiztosítási rendszernek korrekciós intézkedéseket kell tennie. Ha az azonosított hiányosság valamely hitelintézethez kapcsolható, mint például az egységes ügyfélnézeti fájlok minőségét érintő hiba esetén, a betétbiztosítási rendszernek szükség esetén az adott intézet felügyeletét ellátó illetékes hatóságon keresztül kell korrekciós intézkedéseket kezdeményeznie. A betétbiztosítási rendszernek az ezt követő tesztek során vizsgálnia kell, hogy a hiányosságot orvosolták-e.

Együttműködés a megfelelő igazgatási hatóságokkal

2.22 A betétbiztosítási rendszerek a stressztesztek tervezése és megvalósítása során teljeskörűen tájékoztatják a kijelölt hatóságokat, kivéve, ha a betétbiztosítási rendszer maga a kijelölt hatóság. Ebből a célból a betétbiztosítási rendszereknek az elkészítését követő 3 hónapon belül be kell nyújtaniuk stressztesztelési programjukat a kijelölt hatóságoknak. Ez az információmegosztás konstruktív párbeszédet indíthat el, és a program finomításához vezethet. A kijelölt hatóságoknak a betétbiztosítási rendszer által kidolgozott program kézhezvételétől számított 6 hónapon belül be kell nyújtaniuk észrevételeiket. Bármilyen lényeges frissítést haladéktalanul jelenteni kell a kijelölt hatóságok felé.

- 2.23 Ezt követően az egyes tevékenységek tervezésekor tájékoztatniuk kell a kijelölt hatóságokat a teszt hatóköréről a részt vevő hitelintézetek, a tesztformátumok, a feltételezések és minden egyéb releváns információ tekintetében.
- 2.24 Ezen felül a 3. iránymutatásban meghatározott alapvető teszt elvégzését megelőzően a betétbiztosítási rendszereknek tájékoztatniuk kell azokat az állami hatóságokat is, amelyek a tesztelni kívánt jogszabály szerinti funkciót illetően szerepet kapnának. Egy kártalanítási forgatókönyv tesztelése esetén legalább a 2014/49/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően meghatározott „érintett közigazgatási hatóságot” és az ugyanazon irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában említett illetékes hatóságot tájékoztatni kell. Szanálási forgatókönyv tesztelése esetén tájékoztatni kell az illetékes és a szanálási hatóságokat.
- 2.25 A betétbiztosítási rendszereknek ki kell kérniük e hatóságok véleményét a teszt alapjául szolgáló feltételezésekről, és fel kell kínálniuk számukra a részvétel lehetőségét a kivitelezési szakaszban. Ha a betétbiztosítási rendszer és a kijelölt hatóság nem egyezik, a részvétel vagy konzultáció szervezése történhet a kijelölt hatóságon keresztül.
- 2.26 Az illetékes és a szanálási hatóságoknak közvetlenül vagy a kijelölt hatóságokon keresztül együtt kell működniük a betétbiztosítási rendszerekkel a forgatókönyvek meghatározásában és a tesztek kivitelezésében.
- 2.27 A betétbiztosítási rendszereknek a stressztesztek eredményeit az 1. mellékletben található jelentéstételi sablon formájában meg kell osztaniuk a kijelölt hatóságokkal. A stressztesztek eredményét – a jelentéstételi sablon formájában vagy más formában – kérésre és az alkalmazandó titoktartási rendelkezéseket is figyelembe véve meg kell osztaniuk az érintett hatóságokkal⁵.

⁵ Ideértve (korlátozás nélkül) a szanálási hatóságokat vagy az illetékes nemzeti hatóságokat.

3. iránymutatás: Alapvető tesztek

3.1 A betétbiztosítási rendszereknek az ezen iránymutatásban előírt módon kell elvégezniük alapvető tesztjeiket, hogy átfogóan értékeljék, mennyiben képesek kezelni az intézmények fizetéseképtelenségét.

A betétbiztosítási rendszerek által az alapvető tesztekkel lefedendő funkciók

3.2 Az EBH által végzett szakértői értékelésre tekintettel a betétbiztosítási rendszereknek a betétbiztosítási rendszer stressztesztelési ciklusa során el kell végezniük a jogszabályban rájuk ruházott (a nemzeti jogba átültetett 2014/49/EU és 2014/59/EU irányelvekben meghatározott) funkciók alapvető tesztjeit, és az eredményekről be kell számolniuk az EBH-nak. E célból a betétbiztosítási rendszerek következő funkcióit kell figyelembe venni:

- a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően a betétesek kártalanítása saját tagállamukban valamely hitelintézet fizetéseképtelensége esetén („kártalanítási funkció”);
- a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (1) bekezdésének és 14. cikkének megfelelően a betétesek kártalanítása a valamely másik tagállamban engedélyezett hitelintézetek által létrehozott fióktelepeken valamely hitelintézet fizetéseképtelensége esetén („határokon átnyúló együttműködés melletti kártalanítási funkció”). A betétbiztosítási rendszereknek csak azokban az esetekben kell ilyen alapvető tesztet elvégezniük, ha a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv fent említett 14. cikke és az alkalmazandó nemzeti rendelkezések értelmében előfordulhat, hogy határokon átnyúló kártalanításban vesznek részt (székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként, fogadó betétbiztosítási rendszerként vagy mindkét szerepkörben);
- a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (2) bekezdésének és a 2014/59/EU irányelv 109. cikkének megfelelően a hitelintézetek szanálásának finanszírozása a betétekhez való folyamatos hozzáférés fenntartása érdekében („szanáláshoz való hozzájárulási funkció”);
- a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően a rendelkezésükre álló pénzügyi eszközöknek a hitelintézet fizetéseképtelenségének elkerülését célzó alternatív intézkedésekre való felhasználása, amennyiben azt a betétbiztosítási rendszer létrejötte szerinti tagállam jogszabályai lehetővé teszik („fizetéseképtelenséget megelőző funkció”);
- a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (6) bekezdésének megfelelően a rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokkal összefüggésben való felhasználása a betéteseknek a kártalanítási összeghatár alá eső biztosított betétekhez való hozzáférése fenntartását célzó intézkedések finanszírozására, amennyiben azt a betétbiztosítási rendszer létrejötte szerinti tagállam jogszabályai lehetővé teszik („a fizetéseképtelenségi eljáráshoz való hozzájárulási funkció”).

- 3.3 Ezen túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek el kell végezniük az egységes ügyfélnézeti fájlok rendszeres tesztjeit (amelyeket a betétbiztosítási rendszerek rendszeresen elvégeznek), és ezek eredményeiről be kell számolniuk. Az egységes ügyfélnézeti fájlok rendszeres tesztjei szintén alapvető tesztek. Az egységes ügyfélnézeti fájlokra irányuló tesztek eredményeit nem szabad összetéveszteni vagy összekeverni az egységes ügyfélnézeti fájlok kártalanítási funkcióra vonatkozó alapvető teszt keretében végzett értékelésével. Ez utóbbi esetben az egységes ügyfélnézeti fájlok értékelését a betétesek kártalanítására vonatkozó alapvető teszt eredményeinek részeként kell jelenteni.
- 3.4 Ha a betétbiztosítási rendszerek a stressztesztelési ciklus alatt jelentős változásokat hajtottak végre a rendszerekben vagy folyamatokban, a betétbiztosítási rendszereknek a folyamatban lévő stressztesztelési ciklus alatt újra el kell végezniük bizonyos alapvető teszteket – amennyiben az újratestelés ezen az időkereten belül operatív szempontból megvalósítható. Ha például egy betétbiztosítási rendszer a kártalanításra használt módszerét az ügynök banki modellről elektronikus átutalásra változtatja a betétbiztosítási rendszer saját informatikai platformjának felhasználásával, a kártalanítási folyamat jelentősen megváltozik, ezért az stressztűrő képesség biztosítása érdekében a betétbiztosítási rendszernek a 4. iránymutatásban leírt, a változás által érintett mutatók tekintetében újra kell tesztelnie a kártalanítási funkcióját.
- 3.5 A betétbiztosítási rendszerek az alapvető tesztől függően a 4. iránymutatásban ismertetett mutatókat használják. A betétbiztosítási rendszerek a fenti alapvető tesztek eredményeiről az 1. mellékletben megadott jelentéstételi sablonon számolnak be a kijelölt hatóságoknak és az EBH-nak.
- 3.6 A betétbiztosítási rendszereknek az alapvető tesztek mindegyikéről a jelentéstételi sablon segítségével kell beszámolniuk az EBH-nak, legfeljebb három teszt erejéig.
- 3.7 Az egyes alapvető teszteket stressztesztelési ciklusonként legalább egyszer végponttól végpontig tartó tesztként kell elvégezni. Az alapvető teszt ugyanazon stressztesztelési cikluson belüli további ismétléseit olyan részleges tesztek sorozatával is el lehet végezni, amelyek együttesen lefedik az adott alapvető teszthez kapcsolódó összes mutatót.

Kártalanítási funkció

- 3.8 A betétbiztosítási rendszereknek tesztelniük kell a betéteseknek a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében előírt kártalanítására való képességüket. Egyetlen betétbiztosítási rendszer sem tartózkodhat a kártalanítási funkció tesztelésétől azzal az indokkal, hogy az alább ismertetett szanalási vagy fizetéképtelenség-megelőzési funkciót már tesztelte, vagy hogy valamennyi csatlakozott hitelintézet a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába esik.
- 3.9 Egy kártalanítási forgatókönyv esetében a betétbiztosítási rendszernek egy vagy több hitelintézet fizetéképtelenségét kell szimulálnia annak felméréséhez, hogy a 2014/49/EU irányelv 7. cikkében említett kártalanítási összeg az ugyanazon irányelv 8. cikkében előírt kártalanítási határidőkön belül rendelkezésre állna-e.

3.10 Ezenkívül a betétesek kártalanítására vonatkozó stressztűrő képességének tesztelésekor a betétbiztosítási rendszernek értékelnie kell az egységes ügyfélnézeti fájlok összegyűjtésére és elemzésére szolgáló belső folyamatainak minőségét, és szükség esetén további/korrekciós adatok kérése céljából fel kell vennie a kapcsolatot az érintett hitelintézettel. Ezeket az egységes ügyfélnézeti fájlokkal kapcsolatos tesztek nem szabad összetéveszteni vagy összekeverni az egységes ügyfélnézeti fájlok szokásos rutin jellegű értékelésével.

3.11 A 2. iránymutatásban említett program időtartama alatt a betétbiztosítási rendszereknek a 4. iránymutatásban leírt, a kártalanítási funkcióra vonatkozó mutatókat kell alkalmazniuk.

Kártalanítás határokon átnyúló együttműködés mellett

3.12 Ha a betétbiztosítási rendszer a betétbiztosítási irányelv 14. cikke szerinti székhely szerinti vagy fogadó betétbiztosítási rendszer szerepét tölti be, a betétbiztosítási rendszernek egy vagy több olyan hitelintézet fizetéseképtelenségét is szimulálnia kell, amely egy vagy több fiókteleppel rendelkezik egy másik tagállamban.

3.13 A betétbiztosítási rendszereknek saját szerepköreiknek megfelelően kell elvégezniük ezeket a tesztek: székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként, fogadó betétbiztosítási rendszerként, vagy adott esetben mindkét szerepkörben. A betétbiztosítási rendszernek tesztelnie kell a fogadó betétbiztosítási rendszerként betöltött szerepét, ha olyan tagállamban található, ahol egy másik tagállam hitelintézete legalább egy fiókteleppel rendelkezik. A betétbiztosítási rendszernek tesztelnie kell a székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként betöltött szerepét, ha valamelyik tagintézménye egy másik tagállamban letelepedett fiókteleppel rendelkezik. Ha mindkét eset fennáll, a betétbiztosítási rendszernek mindkét szerepet tesztelnie kell. Ha a nemzeti rendelkezések úgy rendelkeznek, hogy egyetlen betétbiztosítási rendszer felelős a határokon átnyúló kártalanítási intézkedések irányításáért az ugyanabban a tagállamban működő többi betétbiztosítási rendszer nevében, akkor a székhely szerinti és a fogadó tagállam közötti együttműködést érintő alapvető tesztek elvégzésére vonatkozó követelmény csak az érintett betétbiztosítási rendszerre vonatkozik.

3.14 A betétbiztosítási rendszereknek mérlegelniük kell, hogy a partner betétbiztosítási rendszer(ek)nek a határokon átnyúló együttműködéssel történő kártalanítást tartalmazó forgatókönyvek teszteléséhez való kiválasztásakor lehetőség szerint kockázatalapú megközelítést alkalmazzanak. Ha például az X betétbiztosítási rendszer az Y betétbiztosítási rendszer számára székhely szerinti és egyben fogadó betétbiztosítási rendszer is, a Z betétbiztosítási rendszer számára pedig csak fogadó betétbiztosítási rendszer, az X betétbiztosítási rendszer kockázatalapú megközelítés alapján dönthet úgy, hogy a tesztet az Y betétbiztosítási rendszer tekintetében székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként, a Z betétbiztosítási rendszer tekintetében pedig fogadó betétbiztosítási rendszerként végzi el.

3.15 A 2. iránymutatásban említett program időtartama alatt a betétbiztosítási rendszereknek a székhely szerinti és a fogadó tagállam közötti együttműködéssel megvalósuló kártalanítási forgatókönyvekre vonatkozó, 4. iránymutatásban leírt mutatókat kell alkalmazniuk.

3.16 Ha egy betétbiztosítási rendszer nem tud ilyen alapvető tesztet elvégezni, mert egyetlen más betétbiztosítási rendszer sem döntött úgy, hogy a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó tesztekben partner betétbiztosítási rendszerként részt vesz, akkor ezt a jelentéstételi sablonban az 5.7. bekezdésben előírtak szerint „nem tesztelt területként” kell feltüntetni.

Szanáláshoz való hozzájárulás

3.17 A szanálási forgatókönyvek esetében egy olyan csatlakozott hitelintézethez kapcsolódó beavatkozást kell feltételezni, amelyet a 2014/59/EU irányelvnek megfelelően szanálás alá vontak, és amellyel kapcsolatban a betétbiztosítási rendszernek az ugyanazon irányelv 109. cikke értelmében hozzájárulást kell nyújtania.

3.18 A betétbiztosítási rendszer szanálási forgatókönyvre vonatkozó stressztesztje elvégezhető akár önállóan, akár egy szélesebb körű, a szanálási hatóságok vezetésével lebonyolított szanálási teszt keretében, feltéve, hogy a 4. iránymutatásban meghatározott mutatók célzott készlete tesztelésre és alkalmazásra kerül.

3.19 Ha a betétbiztosítási rendszer szanálási forgatókönyvre vonatkozó stressztesztjére önmagában kerül sor, a betétbiztosítási rendszernek konzultálnia kell a szanálási hatósággal a forgatókönyv kidolgozása és a teszt lebonyolítása kapcsán, és fel kell kérnie azt a tesztben való részvételre. A szanálási hatóságoknak együtt kell működniük a betétbiztosítási rendszerekkel, és közvetlenül vagy a kijelölt hatóságokon keresztül biztosítaniuk kell számukra a stresszteszt kidolgozásához és elvégzéséhez szükséges információkat.

3.20 A betétbiztosítási rendszer szanálás finanszírozásához nyújtott hozzájárulása feltételezett szintjének meghatározásakor figyelembe kell venni a 2014/59/EU irányelv 108. és 109. cikkében rögzített szabályokat, valamint a szanálási forgatókönyvet tartalmazó teszt céljára kiválasztott hitelintézet profilját.

3.21 Kivételes esetekben a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően a betétbiztosítási rendszer tartózkodhat a szanálási forgatókönyvek tesztelésétől, amennyiben megállapítja, hogy egyetlen csatlakozott hitelintézet sem esik a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába.

Fizetéképtelenség megelőzése

3.22 Amennyiben a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdése értelmében a betétbiztosítási rendszer pénzeszközöket fordíthat a hitelintézet fizetéképtelenségének elkerülésére, legalább kétféle tesztet kell végeznie:

- egy vagy több csatlakozott hitelintézet pénzügyi helyzetének, ezen belül azok tőkepozíciójának, az eszközeik minőségének és likviditási pozíciójuknak jelentős romlását szimuláló teszt. Ennek a tesztnek azt kell vizsgálnia, hogy a betétbiztosítási rendszer képes lenne-e a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében rögzített feltételek mellett a fizetéképtelenséget megakadályozni, beleértve az alkalmazható alternatív intézkedések

típusának vizsgálatát és azt, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezne-e a szükséges támogatás biztosításához szükséges rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel; valamint

- a betétbiztosítási rendszer kockázatmonitorozási rendszereinek tesztelése. Amennyiben a korábbiakban már dokumentáltak nehéz helyzeteket, a betétbiztosítási rendszernek meg kell állapítania, hogy a nyomon követésre szolgáló rendszerek képesek voltak-e észlelni a kockázat felmerülését.

3.23 A betétbiztosítási rendszerek fizetéképtelenség megelőzésével kapcsolatos stressztesztjeit a 4. iránymutatásban leírt, erre a célra szolgáló mutatók segítségével kell elvégezni.

Hozzájárulás fizetéképtelenségi eljáráshoz

3.24 A betétbiztosítási rendszer fizetéképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulásával kapcsolatos alapvető teszteknek azt a feltételezést kell alapul venniük, hogy a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (6) bekezdése szerinti nemzeti fizetéképtelenségi eljárások keretében beavatkozás történik azzal a céllal, hogy fenntartsák a betétesek kártalanítási összeghatár alá eső betéteihez való hozzáférést.

3.25 A betétbiztosítási rendszerek fizetéképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulással kapcsolatos stressztesztjeit a 4. iránymutatásban leírt, erre a célra szolgáló mutatók segítségével kell elvégezni.

Az alapvető tesztekbe bevonandó csatlakozott hitelintézetek kiválasztása

3.26 A betétbiztosítási rendszernek az alapvető tesztek elvégzésének céljából egy vagy több olyan csatlakozott hitelintézetet kell kiválasztania, amelynek profilja a teszt tervezett célterülete szempontjából megfelelő, ideértve a funkciók típusát, a forgatókönyv súlyosságát és összetettségét, valamint annak földrajzi kiterjedését.

3.27 A betétbiztosítási rendszernek ki kell választania egy vagy több csatlakozott hitelintézetet, amelyet relevánsnak ítél a szanáláshoz való hozzájárulás tesztelése céljából. A betétbiztosítási rendszereknek meg kell fontolniuk, hogy az egy vagy több csatlakozott hitelintézetet a szanálási hatóságokkal konzultálva választják ki.

Az alapvető tesztek súlyossága és összetettsége

3.28 A betétbiztosítási rendszereknek a súlyosság és összetettség eltérő szintjeit feltételezve kell elvégezniük az alapvető tesztek. Az EBH azonban elismeri, hogy a tesztek összetettsége és súlyossága nem növelhető minden határon túl, és hogy a stresszteszt-forgatókönyveknek reálisan alkalmazhatónak kell maradniuk a betétbiztosítási rendszerekre. Ezért a betétbiztosítási rendszereknek idővel egyre kifinomultabb és súlyosabb forgatókönyveket kell alkalmazniuk, ugyanakkor fenn kell tartaniuk a reálisan várható alapforgatókönyvek kezelésére való képesség értékelését. Például egy betétbiztosítási rendszer kezdetben a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének szerepében egy másik betétbiztosítási rendszerrel,

mint fogadó betétbiztosítási rendszerrel együtt végezhet határokon átnyúló együttműködési tesztet. Ezt követően a betétbiztosítási rendszer növelheti a teszt összetettségét azzal, hogy egyszerre két vagy három fogadó betétbiztosítási rendszerrel egy másik, határokon átnyúló együttműködést érintő tesztet hajt végre. A betétbiztosítási rendszerek növelhetik a stressztesztek kialakításának súlyosságát és összetettségét is, például eltérő típusú tesztelési tevékenység kiválasztásával (pl. a betétbiztosítási rendszer kezdetben dokumentumalapú vizsgálatot végez egy bizonyos szempont értékelése céljából, majd később szimulációt bonyolít le, hogy értékelje az adott szempontot).

3.29 A betétbiztosítási rendszereknek fontolóra kell venniük, hogy egy vagy több alapvető tesztet a komplexitás és a stressz egy további rétegével egészítsenek-e ki, azáltal, hogy a kiválasztott alapvető tesztet kiegészítik egy „speciális” forgatókönyvvel, amely súlyos üzletmenet-folytonossági kihívásokat vagy olyan külső körülményeket tartalmaz, amelyek a betétbiztosítási rendszer számára többletterhelést jelentenek a 4. iránymutatásban vázolt feladatainak ellátása során.

3.30 A betétbiztosítási rendszereknek jelenteniük kell, hogy a betétbiztosítási rendszer által elvégzett stressztesztek súlyosságát és összetettségét (az előző stressztesztelési ciklushoz képest, vagy adott esetben a jelentés tárgyát képező stressztesztelési cikluson belül) növelték-e, és ha igen, hogyan növelték. A betétbiztosítási rendszernek fontolóra kell vennie, hogy egyik stressztesztelési ciklusról a másikra növeli a stresszteszt súlyosságát és összetettségét. A betétbiztosítási rendszernek fontolóra kell vennie az ugyanazon stressztesztelési cikluson belül elvégzett két hasonló (ugyanazon jogi funkcióra vonatkozó) stresszteszt súlyosságának és összetettségének növelését is.

3.31 A visszamenőleges relevancia fenntartása érdekében a betétbiztosítási rendszereknek a 2. iránymutatásban említett programjuk során olyan forgatókönyveket kell tesztelniük, amelyekkel értékelik, hogy rendszereik képesek lennének-e a múltban, különösen a 2008–2012-es időszakban tapasztalt típusú és intenzitású beavatkozásokat kezelni.

4. iránymutatás: Mutatók

4.1 A stresszteszteknek a betétbiztosítási rendszer stressztűrő képességének értékelésére kell irányulniuk, két fő kockázati területre kiterjedően:

- (i) működési kockázatok, azaz annak a kockázata, hogy a betétbiztosítási rendszer a nem megfelelő vagy nem jól működő belső folyamatok, a személyi állomány vagy a rendszerek meg nem felelése miatt nem képes teljesíteni kötelezettségeit; és
- (ii) finanszírozási kockázatok, azaz annak a kockázata, hogy a 2014/49/EU irányelv 10. cikkében előírt finanszírozási források (rendszeres hozzájárulások, rendkívüli hozzájárulások és alternatív finanszírozási megoldások) nem elegendőek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer teljesíteni tudja a potenciális kötelezettségeit, vagy képes legyen azokat a nemzeti vagy az uniós jog által előírt határidőben teljesíteni.

4.2 A stresszteszteknek ki kell terjedniük a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozások különböző működési fázisaira, a fizetéseképtelenséget megelőző tervezéstől a fizetéseképtelenség bekövetkezésére való felkészülésig és a beavatkozások megvalósításáig, beleértve a kártalanítást, szanáláshoz való hozzájárulást stb. A tesztek során mérni kell legalább az ezen iránymutatásban meghatározott mutatók értékét.

4.3 A működési és a finanszírozási képességet a 3. iránymutatásban ismertetett alapvető tesztek szerint kell tesztelni. Ezen túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek a stressztesztelési ciklus során célzott tevékenységeket kell végezniük az összes tagintézmény egységes ügyfélnézeti fájljainak rendszeres ellenőrzésére.

4.4 Ha egy betétbiztosítási rendszer úgy dönt, hogy az ezen iránymutatásokban szereplő mutatókon kívül további olyan szempontokat is értékel, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a képességeinek értékelése szempontjából fontosnak tart, akkor a betétbiztosítási rendszer úgy számolhat be az ilyen szempontok vizsgálatának eredményeiről, hogy a jelentéstételi sablonba saját kezdeményezésű, saját maga által kidolgozott mutatókat illeszt be, és ott szerepelteti az eredményeket. A jelentéstételi sablon tartalmazni fog egy külön szakaszt, amely az ilyen mutatókról való beszámolásra szolgál.

Operatív képességek

4.5 A betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek ki kell térniük arra, hogy a rendszer képes-e a beavatkozásokban szereplő folyamatokat és mechanizmusokat működtetni, ideértve az adatokhoz való hozzáférést, a munkatársakat és egyéb operatív erőforrásokat, a kommunikációt, a kifizetési rendszereket, az idő mérését, valamint a határokon átnyúló együttműködést.

Az adatokhoz való hozzáférés

4.6 Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek mindenkor felkészültek legyenek feladataik ellátására, a hitelintézetekre, a betétesekre és a betétekre vonatkozó, jó minőségű adatok hozzáférhetőségét kiemelt kérdésként kell tesztelni.

4.7 A betétbiztosítási rendszereknek kétféle tesztet kell elvégezniük az egységes ügyfélnézeti fájlokkal kapcsolatban:

- a. az egységes ügyfélnézeti fájlok minőségének értékelése a betétbiztosítási rendszer ahhoz szükséges stressztűrő képességének vizsgálatával összefüggésben, hogy a 2014/49/EU irányelv 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően kártalanítani tudja a betéteseket egy hitelintézet fizetésképtelensége esetén („kártalanítási funkció”); és
- b. az egységes ügyfélnézeti fájlok minőségének értékelése rendszeres rutinellenőrzések keretében, minimálisan a biztosítható betétekkel rendelkező összes csatlakozott hitelintézetnél.

4.8 Az iránymutatások a két tesztípus esetében különböző mutatókat határoznak meg. A betétbiztosítási rendszereket felkérjük, hogy a jelentéstételi sablonban külön számoljanak be az egységes ügyfélnézeti fájlok rendszeres tesztjeiről.

4.9 Elvben minden tagintézményt, amely biztosítható betétekkel rendelkezik, rendszeresen tesztelni kell az egységes ügyfélnézeti fájlok tekintetében. A betétbiztosítási rendszer dönthet úgy, hogy nem teszteli a betétgyűjtést nem végző tagintézmények egységes ügyfélnézeti fájljait. A jelentéstételi sablonban a betétbiztosítási rendszereknek jelenteniük kell azon egyedi intézmények számát, i. amelyek a jelentés időpontjában a betétbiztosítási rendszer tagjai; ii. amelyek az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelésének egyes fordulóiban a betétbiztosítási rendszer tagjai; és iii. amelyeknek az egységes ügyfélnézeti fájljait tesztelték. Adott esetben a betétbiztosítási rendszereknek jelenteniük kell, hogy mi az oka a tesztelt egyedi intézmények száma és a betétbiztosítási rendszer tagjainak az egyes tesztek idején fennálló száma közötti különbségnek, ami lehet például az, hogy nem minden tagintézmény gyűjt betéteket, vagy hogy az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelési fordulója alatt változott a tagság.

4.10 Egy intézmény egységes ügyfélnézeti fájljainak minősége tesztelhető a betétesek egy részéből álló mintán, feltéve, hogy a mintavételi módszert nem az intézmény, hanem a betétbiztosítási rendszer határozza meg, és hogy a minta kellően nagy és sokszínű ahhoz, hogy az intézmény biztosítható betétállományára nézve reprezentatív legyen. Ez nem befolyásolja a betétbiztosítási rendszer arra vonatkozó jogát, hogy teljes ügyfélnézeti fájlokat teszteljen. Ha mintavételt alkalmaztak, a betétbiztosítási rendszereknek a jelentéstételi sablonban meg kell adniuk e megközelítés alkalmazásának okait, valamint a mintába bevont betétesek átlagos számát abszolút számban és az összes betétes arányában.

- 4.11 Az egységes ügyfélvezetési fájlok minőségének értékelésekor azt kell vizsgálni, hogy azok minden olyan információt a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátanak-e, amelyek fizetéképtelenség esetén a betétessel kapcsolatos beavatkozás kivitelezéséhez szükségesek, ideértve a betétesek kilétét, elérhetőségét, számláit és azok összegét, valamint a biztosítható és kártalanítási összeghatár alá eső biztosított betétek összegét. A betétbiztosítási rendszereknek e célból meg kell határozni az érvényes, illetve érvénytelen egységes ügyfélvezetési fájlokra vonatkozó kritériumokat (pl. téves azonosító adatok, téves címadatok, nem egyező adatok ugyanazon számlatulajdonos vagy kedvezményezett esetében, megkettőzött bejegyzések stb.), és meg kell határozniuk az érvénytelen ügyfélvezetési fájlok arányát az intézmény nyilvántartásában, illetve adott esetben a mintában.
- 4.12 Az érvényes vagy érvénytelen egységes ügyfélvezetési fájlok kritériumainak meghatározásán túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek fontolóra kell venniük egy belső módszertan kidolgozását, amely meghatározza, hogy hogyan kell értékelni az egységes ügyfélvezetési fájlokat, és különböző osztályozási kritériumokat határoz meg. A jelentéstételi sablon az egységes ügyfélvezetési fájlok rendszeres teszteléséről szóló szakaszban tartalmaz egy mezőt, amelyben a betétbiztosítási rendszer további információkat adhat az egységes ügyfélvezetési fájlok értékeléséhez alkalmazott módszertanról. A betétbiztosítási rendszereknek mérlegelniük kell a módszertan hitelintézetekkel való megosztását, hogy tájékoztassák őket az értékelési kritériumokról, és ösztönözzék őket a jó teljesítményre. A betétbiztosítási rendszereknek azt is mérlegelniük kell, hogy tájékoztassák a hitelintézeteket arról, hogy mennyire teljesítettek jól az ágazati átlaghoz képest, hogy további javulásra ösztönözzék azokat, akik az átlag alatt teljesítettek. Az EBH arra ösztönzi a betétbiztosítási rendszereket, hogy dolgozzanak ki ilyen módszertant, és az átláthatóság és ösztönzés érdekében osszák meg a hitelintézetekkel a módszertan összefoglalóját, valamint a teljesítményre vonatkozó magas szintű eredményeket.
- 4.13 Az egységes ügyfélvezetési fájlok rendszeres tesztelése során egyes betétbiztosítási rendszerek az egységes ügyfélvezetési fájlok dokumentumalapú vizsgálatát kombinálják a hitelintézeteknél tett helyszíni látogatásokkal, amihez a helyszíni felülvizsgálatokra vonatkozó módszertant tesz szükségessé. A jelentéstételi sablon tartalmazni fog egy mezőt, amelyben a betétbiztosítási rendszerek beszámolhatnak arról, hogy miként végzik az egységes ügyfélvezetési fájlok rendszeres tesztelését. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek le kell írniuk, hogy mely legfontosabb tényezők befolyásolják, hogy hogyan végzik el e teszteket (az egységes ügyfélvezetési fájlok dokumentumalapú vizsgálata és/vagy helyszíni látogatások révén). Ez magában foglalja a hitelintézetek kiválasztásának módját (évente minden egyes hitelintézet vagy kockázatalapú megközelítés), azt, hogy az egységes ügyfélvezetési fájlok adatait ellenőrzési célból összevetik-e a hitelintézet eredeti adataival (például helyszíni ellenőrzések révén), hogy az egységes ügyfélvezetési fájlok adatainak vizsgálatát ad hoc módon végzik-e, vagy az erre vonatkozó kéréseket előre bejelentik, milyen mértékben vonják be a hitelintézetet a minőség értékelésébe (például a belső ellenőr bevonásával), hogy bevonják-e az intézmény külső könyvvizsgálóját, milyen mértékben automatizált az egységes ügyfélvezetési fájlok minőségének adatmodellek és validációs

pontszámok alkalmazásával történő ellenőrzése, továbbá hogy hibák feltárása esetén milyen nyomkövetési folyamatra kerül sor a hitelintézettel.

4.14 Amely intézménynél nem megfelelő minőséget állapítottak meg, ott legalább két éven belül utánkövető ellenőrzést kell végezni a javulás felmérésére. A betétbiztosítási rendszer ezt a kétéves időszakot módosíthatja, amennyiben a rendelkezésre álló emberi és egyéb erőforrások fényében előbbre kell sorolni olyan más hitelintézeteknél végzendő teszteket, ahol az egységes ügyfélnézeti fájlok minősége vagy a betétbiztosítási rendszer által a hitelintézetre vonatkozóan végzett általános kockázatértékelés aggodalmakat vet fel.

4.15 Ahol a nemzeti jog értelmében olyan rendszerek vannak érvényben, amelyek a 2014/49/EU irányelv 6. cikke (2) bekezdésében meghatározott ideiglenesen magas számlaegyenlegek vagy az ugyanazon irányelv 7. cikke (3) bekezdésében szabályozott kedvezményezett számlák folyamatos megkülönböztetését szolgálják, az ilyen ideiglenesen magas számlaegyenlegeket be kell vonni az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelésébe. Ebből az előírásból nem következik, hogy a betétbiztosítási rendszerek vagy a csatlakozott hitelintézetek a teszt következtében kötelesek lennének bármilyen információt kérni a betétesektől.

4.16 Az egységes ügyfélnézeti fájlok rendszeres rutinvizsgálatainak elvégzéséhez a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

i1: A csatlakozott hitelintézethez intézett eredeti kérés napjától az érvényes egységes ügyfélnézeti fájl továbbításáig eltelt idő (minőségi és mennyiségi)   i2: Az érvényes egységes ügyfélnézeti fájlok aránya, valamint az érvényes egységes ügyfélnézeti fájlokban található nem szabványos bejegyzések aránya (minőségi és mennyiségi)   i3: Az egységes ügyfélnézeti fájlok bekérésére és beszerzésére szolgáló megoldások minőségének értékelése (minőségi)   i4: Az egységes ügyfélnézeti fájlok elemzésére és az érintett hitelintézetekkel annak érdekében történő kapcsolattartásra szolgáló megoldások minőségének értékelése, hogy szükség esetén kiegészítő/korrektív adatokat kérjenek (minőségi)

4.17 Az egységes ügyfélnézeti fájlok továbbítására rendelkezésre álló idő (i1. mutató) értékelésekor a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetési folyamatukkal összhangban meg kell határozniuk azt a határidőt, amelyen belül meg kell kapniuk a hitelintézettől a megfelelő minőségű egységes ügyfélnézeti fájlokat ahhoz, hogy 7 munkanapon belül kártalanítani tudják a betéteseket. A betétbiztosítási rendszereknek az EBH-nak történő jelentéstétel során e határidővel kapcsolatban a napok számát kell megadniuk. Ezt követően a betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük, hogy hány hitelintézet volt képes a megadott határidőn belül megfelelő minőségű egységes ügyfélnézeti fájlokat szolgáltatni. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek meg kell adniuk azt a betétbiztosítási rendszer által megállapított határidőt, amelyen belül a hitelintézeteknek érvényes, megfelelő

minőségű ügyfélnézeti fájlt kell benyújtaniuk ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer 7 munkanapon belül el tudja végezni a kifizetést (vagy el tudja látni a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv szerinti egyéb feladatait), és amelyet az egységes ügyfélnézeti fájlok szokásos tesztelése során alkalmaznak.

4.18 Amikor betétbiztosítási rendszer jelentést tesz az EBH-nak az i1. mutatóról, egy minőségi pontszámot kell megadnia, valamint a következő mennyiségi szempontokat kell jelentenie:

- a minimális, átlagos és maximális idő (lehetőleg órákban) azon hitelintézetek teljes mintájára vonatkozóan, amelyek egységes ügyfélnézeti fájljait tesztelték;
- azon hitelintézetek abszolút és relatív száma, amelyek az adott határidőn belül érvényes egységes ügyfélnézeti fájlokat nyújtottak be; és
- adott esetben hány egységes ügyfélnézeti fájlt kértek a lehető legkorábbi időpontban, amikor a betétbiztosítási rendszer a kifizetési forgatókönyve során kérhette az egységes ügyfélnézeti fájlt (azaz „ad hoc” jelleggel), és hány egységes ügyfélnézeti fájlt kértek úgy, hogy a hitelintézetet előzetesen tájékoztatták arról, hogy a közeljövőben kérést fog kapni az egységes ügyfélnézeti fájl betétbiztosítási rendszerhez történő benyújtására vonatkozóan („előzetes értesítéssel”), és hogy ezekben az esetekben voltak-e különbségek az egységes ügyfélnézeti fájlok továbbításához szükséges idő tekintetében.

4.19 Az i2. mutató értékelésekor a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetési folyamatukkal és az egységes ügyfélnézeti fájlokra vonatkozó követelményekkel összhangban meg kell határozniuk, hogy mikor nem megfelelő minőségű egy egységes ügyfélnézeti fájl (érvénytelen egységes ügyfélnézeti fájl) a betétesek időben és helyesen történő kártalanításához, ami azzal jár, hogy a betétbiztosítási rendszer elutasítja az egységes ügyfélnézeti fájlt, és a hitelintézetet új fájl benyújtására szólítja fel. A betétbiztosítási rendszereknek meg kell határozniuk a „nem megfelelő bejegyzés” fogalmát is, azaz meg kell adniuk, hogy az egységes ügyfélnézeti fájlokban szereplő bejegyzések mikor tekinthetők „nem megfelelőnek”, figyelembe véve, hogy a nem megfelelő bejegyzés nem vezet az egységes ügyfélnézeti fájl elutasításához, és nem veszélyezteti a betétesek időben történő kártalanítását. Ezt követően a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell, hogy hány hitelintézet tudott megfelelő minőségű egységes ügyfélnézeti fájlokat szolgáltatni, és ezen túlmenően fel kell mérniük a nem megfelelő bejegyzések arányát mind az érvénytelen egységes ügyfélnézeti fájlok, mind az érvényes egységes ügyfélnézeti fájlok esetében. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek a következő szempontokat kell ismertetniük:

- a. az „érvénytelen egységes ügyfélnézeti fájlok” és az „érvényes egységes ügyfélnézeti fájlok” fogalommeghatározása; és
- b. a nem megfelelő bejegyzések betétbiztosítási rendszer által meghatározott fogalommeghatározása.

4.20 Amikor betétbiztosítási rendszer jelentést tesz az EBH-nak az i2. mutatóról, a következő szempontokra kell kitérnie:

- azon hitelintézetek száma, amelyek érvényes egységes ügyfélnézeti fájlokat tudtak szolgáltatni az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelésének valamely fordulójában (abszolút számban és a tesztelt intézmények relatív arányában); és
- a nem megfelelő bejegyzések relatív aránya, valamint ezen arányok minimális, maximális és átlagos értéke az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztelésének egyes fordulóiban minden egyes érvénytelen egységes ügyfélnézeti fájl és minden egyes érvényes egységes ügyfélnézeti fájl esetében.

4.21 Az i3. és i4. mutató esetében a rendelkezésre álló „megoldások” többek között a következőkből állhatnak:

- rendeletek, követelmények, iránymutatások, amelyek felruhazzák a betétbiztosítási rendszereket az egységes ügyfélnézeti fájlok megszerzéséhez szükséges jogérvényesítési hatáskörökkel;
- az egységes ügyfélnézeti fájlok tartalmát és az egységes ügyfélnézeti fájlok (technikai) adatkövetelményeit meghatározó rendeletek, követelmények, iránymutatások és/vagy adatmodellek;
- az egységes ügyfélnézeti fájlok csatlakozott hitelintézetektől való beszerzésére és a csatlakozott hitelintézetekkel való információcserére használt kommunikációs csatornák; és
- az egységes ügyfélnézeti fájlok betétbiztosítási rendszer és a csatlakozott hitelintézetek közötti továbbítására szolgáló átviteli csatornák.

4.22 E rendelkezésre álló megoldások minőségének értékelése alapulhat a megoldások dokumentumalapú értékelésén vagy a megoldások gyakorlatban való működésének szimulációján, illetve a kettő kombinációján. Amikor a betétbiztosítási rendszerek beszámolnak az eredményekről, meg kell adniuk egy minőségi pontszámot, és meg kell jelölniük a minőségértékelés elvégzése érdekében végzett tevékenység típusát.

4.23 Az egységes ügyfélnézeti fájlok megszerzésének a kártalanítási funkció vizsgálatával összefüggésben történő tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszerek csak a fent említett i3. mutatót használhatják:

i3: Az egységes ügyfélnézeti fájlok bekérésére és beszerzésére szolgáló megoldások minőségének értékelése (minőségi)
--

A hitelintézetnél észlelt, a betétbiztosítási rendszer beavatkozását valószínűsítő problémákra vonatkozó információk

4.24 A betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell az annak érdekében bevezetett és alkalmazott megoldásokat, hogy információt szerezzenek a 2014/49/EU irányelv 4. cikke (10) bekezdésében előírtaknak megfelelően a hitelintézetnél észlelt, a betétbiztosítási rendszer beavatkozását valószínűsítő problémákról. E tekintetben értékelniük kell, hogy az adott megoldások biztosítanak-e a kellően korai tájékoztatást, például ha az illetékes hatóságok a 2014/59/EU irányelv 27. cikke vagy a 2013/36/EU irányelv⁶ 104. cikke szerinti hatásköröket gyakorolnak (korai beavatkozás, illetve felügyeleti hatáskörök), vagy ha az illetékes, illetve a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 32. cikke alapján megállapítják, hogy egy intézmény fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik.

4.25 Ezen információk megszerzésének teszteléséhez a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatót kell használniuk:

i5: Azoknak a bevezetett és alkalmazott megoldásoknak a minősége, amelyek arra szolgálnak, hogy a betétbiztosítási rendszer tájékoztatást kapjon az illetékes és a szanálási hatóságoktól a hitelintézeteknél észlelt olyan problémákról, amelyek a betétbiztosítási rendszer beavatkozásához vezethetnek, beleértve azt, hogy biztosítják-e az intézetek pénzügyi helyzetének korai megromlására vonatkozó információkhoz való időben történő hozzájutást (minőségi)

4.26 Az i5. mutató esetében a „bevezetett és alkalmazott megoldások” többek között a következőkből állhatnak:

- nemzeti jogszabályok vagy egyéb követelmények, amelyek biztosítják a betétbiztosítási rendszer és az illetékes és/vagy szanálási hatóságok közötti információcserét és együttműködést;
- a betétbiztosítási rendszer irányítási struktúrája, ha a betétbiztosítási rendszer osztozik egyes közös irányítási területen az illetékes és/vagy szanálási hatóságokkal; vagy
- együttműködési megállapodások vagy egyéb megállapodások a betétbiztosítási rendszer és az illetékes és/vagy szanálási hatóságok között; és
- a betétbiztosítási rendszer, az illetékes és/vagy szanálási hatóságok közötti válságkezelési kézikönyv.

4.27 Ezen bevezetett és alkalmazott megoldások minőségének értékelése történhet a különböző hatóságok közötti együttműködés szimulálásával egy alapvető teszt keretében, a hatóságokkal együtt végzett bejárással (például a kommunikációs csatornák, az irányítási és döntéshozatali

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

folyamat, valamint a kellő időben történő információmegosztás tesztelésével), vagy a 4.26. bekezdésben említett elemek dokumentumalapú vizsgálatával. A dokumentumalapú vizsgálat elvégzésekor az illetékes és a szanálási hatóságokat tájékoztatni kell az értékelésből származó következtetésekről. Az illetékes és a szanálási hatóságok a dokumentumalapú vizsgálatba is bevonhatók. Amikor az EBH-nak az i5. mutatóról jelentést tesznek, a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyet a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal kell kiegészíteniük, és a magyarázatban ismertetniük kell, hogy hogyan végezték el az e területre vonatkozó teszteket.

Munkatársak és egyéb operatív erőforrások

4.28 A betétbiztosítási rendszereknek az alapvető tesztek keretében tesztelniük kell, hogy rendelkeznek-e a beavatkozás következtében a tevékenységükben bekövetkező hirtelen növekedés kezeléséhez szükséges erőforrásokkal, tekintettel a költségvetésre, létszámra, irodai területre, informatikai berendezésekre, telefonos központokra stb., akár a meglévő, állandó erőforrások újraelosztásával vagy ideiglenes kiszervezési megállapodások megkötésével.

4.29 A meglévő személyzet a betétbiztosítási rendszer által alkalmazott vagy alvállalkozói szerződéssel foglalkoztatott belső személyzetet jelenti a szokásos működést alapul vevő forgatókönyvek szerint. Ide tartozhatnak a nem közvetlenül a betétbiztosítási rendszer alkalmazásában álló, hanem a betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv és a BRRD szerinti feladataival megbízott másik állami hatóságnál dolgozó munkatársak is. A meglévő költségvetés a betétbiztosítási rendszer szokásos működésén alapuló forgatókönyvek szerinti költségvetését jelenti. Hasonlóképpen, a meglévő erőforrásokat úgy lehet meghatározni, mint a betétbiztosítási rendszer szokásos működésén alapuló forgatókönyvek szerinti erőforrásait.

4.30 A többlétszemélyzet a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozáshoz szükséges személyzetet jelenti, a meglévő személyzeten felül. A többlétszemélyzetbe tartoznak például a (külső) szolgáltatók alkalmazottai és más osztályok munkatársai, ha a betétbiztosítási rendszer egy másik hatóság (pl. illetékes hatóság, szanálási hatóság, központi bank) része. A többlétszemélyzet költségvetést úgy lehet meghatározni, mint a meglévő költségvetésén felül a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozáshoz szükséges költségvetést. Ez magában foglalja a betétbiztosítási rendszer által a szokásos működésén alapuló forgatókönyvekben szereplő költségvetéseiben egy esetleges beavatkozáshoz képzett céltartalékokat. A többlétszemélyzet alatt a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozáshoz a meglévő erőforrásokon felül szükséges erőforrásokat kell érteni. Ilyenek lehetnek például a további irodai és informatikai berendezések, irodahelyiségek és/vagy szerverhelyiségek.

4.31 Az erre vonatkozó, meggyőző értékelés nem támaszkodhat kizárólag a költségvetés feltételezett megnövelésére; legalább részben tükröznie kell a „jó időben” végzett felkészülést is (pl. az ideiglenes munkaerő alkalmazása céljából történő tartalékképzést).

4.32 Tekintettel az informatikai (IT) rendszerek fontosságára a betétbiztosítási rendszerek feladatainak ellátása során, a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell IT-rendszereik biztonságát. A betétbiztosítási rendszereknek röviden be kell számolniuk az informatikai biztonsági szempontokkal kapcsolatos legutóbbi belső/külső ellenőrzések főbb következtetéseiről vagy a stressztesztelési tevékenységek (vagy valós esetek) során felmerült informatikai problémákról, különös tekintettel az esetlegesen feltárt hiányosságokra.

4.33 A személyzeti és egyéb működési erőforrások vizsgálatához a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

- i6: A meglévő, egy valós helyzetben rendelkezésre álló munkatársak, költségvetés és egyéb erőforrás elégségessége (minőségi és mennyiségi)
- i7: A szükség esetén rövid időn belül rendelkezésre álló további munkatársak, költségvetés és egyéb erőforrások elégségessége (minőségi és mennyiségi)
- i8: A betétbiztosítási rendszerre bízott feladatok végrehajtásához elengedhetetlen informatikai rendszerek biztonsági értékelése (minőségi)

4.34 Az i6. és i7. mutatóról való jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek a következő eredményekről kell beszámolniuk:

- Minőségi: a megfelelőséget jelző minőségi pontszám kategóriánként (személyzet, költségvetés, egyéb erőforrások).
- Mennyiségi: adott esetben a személyzet létszáma (megadva, hogy a szám a munkatársak számát vagy teljes munkaidős egyenértékét jelenti-e), valamint a betétbiztosítási rendszer feladatainak ellátásához szükséges költségvetés és erőforrások hiánya.

A betétesekkel és a tágabb közvéleménnyel folytatott kommunikáció

4.35 A betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell azokat a kommunikációs folyamatokat, amelyeket egy kártalanítási helyzet bekövetkezése esetén alkalmaznának, és át kell tekinteniük a kommunikációs stratégiát és erőforrásokat.

4.36 A betétesekkel és a szélesebb nyilvánossággal folytatott kommunikáció tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

- i9: A telefonos központok és eseti honlapok, weboldalak létrehozásához szükséges idő (minőségi és mennyiségi)
- i10: A honlapok és telefonos központok kapacitása a csatlakozások, illetve hívások számában kifejezve (minőségi és mennyiségi)

4.37 Amikor a betétbiztosítási rendszer jelentést tesz az i9. mutatóról, meg kell adnia egy minőségi pontszámot, valamint a mennyiségi információkat kell jelentenie. Az utóbbi esetben a betétbiztosítási rendszereknek a betétbiztosítási rendszer aktiválási idejét kell felhasználniuk az idő mérésének kiindulópontjaként ($t = 0$). A betétbiztosítási rendszereknek az időt órákban kell jelenteniük.

4.38 Az i10. mutató értékelésekor a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük a tesztelt hitelintézet(ek) betéteseinek számát, és így a potenciális honlaplátogatások és hívások számát. Az i10. mutatóra vonatkozó adatszolgáltatás során a betétbiztosítási rendszereknek jelenteniük kell a tesztelt hitelintézet(ek) betéteseinek számát, meg kell adniuk egy minőségi pontszámot, illetve számszerű információkat kell szolgáltatniuk, és a következő számszerű eredményeket kell jelenteniük:

- Weboldalak esetében: a látogatók óránkénti száma.
- Telefonos központok esetében: a bejövő hívások azon száma, amelyet a telefonos központ egy óra alatt képes feldolgozni.

Kártalanítási eszközök

4.39 A betétbiztosítási rendszereknek tesztelniük kell a betéteseknek történő kifizetés végrehajtására, azaz a kártalanítási összegek betéteseknek történő tényleges eljuttatására való képességüket.

4.40 Ennek érdekében a betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük a fizetési adatok gyűjtésére szolgáló meglévő folyamatok minőségét (a visszatérítéshez szükséges információk, az egységes ügyfélnézeti fájlban szereplő adatokon túlmenően), a rendelkezésre álló fizetési eszközöket (pl. banki átutalások, csekkek, előre fizetett kártyák), valamint adott esetben a külföldi illetőségű betéteseknek az EU-ban történő kártalanítására és a külföldi pénznemben történő fizetésre való képességüket. A minőségi megítélés során a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük ezeket az elemeket, valamint azt, hogy a rendelkezésre álló fizetési eszköz(ök) megfelelő(k)-e egy olyan hitelintézet betéteseinek kártalanítására, amely legalább annyi betétessel rendelkezik, mint a csatlakozott hitelintézetek második kvartilisébe tartozó hitelintézetek. A tesztelésre kiválasztott intézmény nem tartozhat a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába.

4.41 A betétbiztosítási rendszereknek a rendelkezésükre álló különféle folyamatok és eszközök áttekintését követően meg kell vizsgálniuk, hogy képesek-e azokat gyorsan alkalmazni olyan stresszhelyzetben, amelyben nagyszámú kifizetést kell teljesíteni. Ennek értékeléséhez a betétbiztosítási rendszereknek az alábbi két súlyosabb forgatókönyv egyikét kell alkalmazniuk, amelyek mindegyikének az i11. mutató szerinti kifizetéseknél nagyobb számú kifizetést kell magában foglalnia:

- Két hitelintézet egyidejű fizetésképtelensége: mindkét kiválasztott intézménynek legalább a csatlakozott hitelintézetek második negyedének megfelelő számú betétessel

kell rendelkeznie. Az egyes kiválasztott intézmények nem tartozhatnak a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába; vagy

- Egy olyan hitelintézet fizetési képessége, amelynek betéteseinek száma eléri legalább a csatlakozott hitelintézetek harmadik negyedébe tartozó hitelintézetek betéteseinek számát. A kiválasztott intézmény nem tartozhat a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába.

4.42 A fizetési eszközök teszteléséhez a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

i11: A kártalanítási helyzetekben rendelkezésre álló kártalanítási eszközök áttekintése (minőségi és mennyiségi)

i12: Megfelelőség nagyszámú kifizetésre alkalmazva, az iránymutatásokban meghatározott súlyosabb forgatókönyvekben definíciója szerint (minőségi és mennyiségi)

4.43 Az i11. mutatóra vonatkozó adatszolgáltatás során a betétbiztosítási rendszereknek

- figyelembe kell venniük a 4.41. bekezdésben leírt elemeket, amikor minőségi értékelést adnak, egy minőségi pontszám és egy magyarázat megadásával, amely tartalmazza többek között a pontszám indoklását és az alkalmazott forgatókönyv magyarázatát; és
- meg kell adniuk az i11. mutatóval mért terület tesztje esetében figyelembe vett betétesek számát (mennyiségi).

4.44 Az i12. mutatóra vonatkozó adatszolgáltatás során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyhez csatolniuk kell a minőségi pontszámot indokoló magyarázatot (minőségi), a választott súlyos forgatókönyv típusát és az i12. mutató által mért terület tesztje esetében figyelembe vett betétesek számát (mennyiségi).

Kártalanítási időszak

4.45 A betétbiztosítási rendszereknek meg kell mérniük, hogy mennyi idő telik el a betétek elérhetetlenné válására vonatkozó megállapítástól addig, amíg a kártalanítási összegnek a 2014/49/EU irányelv 8. cikke (1) bekezdése értelmében elérhetővé kell válnia, és ennek alapján meg kell mérniük az említett irányelv 8. cikke (2)–(5) bekezdésében előírt kártalanítási határidőkhöz viszonyított esetleges késedelmet.

4.46 A kártalanítási időszak teszteléséhez a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

i13: Kártalanítási forgatókönyvek esetében a betétbiztosítási rendszer azon képessége, hogy a kártalanítási összeget a vonatkozó kártalanítási határidőn belül rendelkezésre tudja-e

bocsátani, beleértve a betétek elérhetetlenségének megállapításától a kártalanítási összeg rendelkezésre bocsátásáig eltelt időt (mennyiségi és minőségi).

i14: Ideiglenesen magas számlaegyenlegek, kedvezményezett számlák esetén vagy egyéb különleges esetekben a betétesek követeléseinek beszedésére és kezelésére szolgáló belső eljárások és erőforrások minőségi értékelése (minőségi)

4.47 Az i13. mutatóra vonatkozó adatszolgáltatás során a betétbiztosítási rendszereknek a következőket kell a jelentésben szerepeltetniük:

- egy minőségi pontszám, amely jelzi a betétbiztosítási rendszer azon képességét, hogy a kártalanítási összeget a vonatkozó kártalanítási határidőn belül rendelkezésre tudja bocsátani, a minőségi pontszámot alátámasztó magyarázattal együtt; és
- a kártalanítási összeg rendelkezésre bocsátásának ideje munkanapokban kifejezve, valamint az alkalmazandó kártalanítási határidő, amennyiben eltér a jelentéstételi sablon „Általános információk” című részében megadott információktól (mennyiségi).

4.48 Az i14. mutató által mért terület értékeléséhez a betétbiztosítási rendszereknek tesztelniük kell a különleges esetekben, például ideiglenesen magas számlaegyenlegek, kedvezményezett számlák esetében vagy egyéb különleges esetekben történő kártalanításra szolgáló belső eljárásaikat. Ha az egységes ügyfélnézeti fájlokban nem jelöltek meg ilyen eseteket, a betétbiztosítási rendszereknek fontolóra kell venniük a kártalanítási folyamat és a kártalanítási időszak fiktív esetekkel történő szimulálását is. Ezenkívül a betétbiztosítási rendszereknek mérlegelniük kell az egységes ügyfélnézeti fájlok vagy fiktív adatok használatát annak érdekében, hogy számszerűsítsék azt az időszakot, amely alatt ezek a betétek kompenzálásra kerülnének. Ezen opcionális számszerű értékelés keretében kiszámíthatják a betétek hozzáférhetlenségének megállapításától a kártalanítási összeg rendelkezésre bocsátásáig eltelt időt, levonva azt az időt, amelyen át a betétbiztosítási rendszernek arra kellett várnia, hogy a betétes vagy más érdekelt fél a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássa a szükséges információkat.

4.49 Ha a betétbiztosítási rendszer úgy ítéli meg, hogy az ideiglenesen magas számlaegyenlegeken és a kedvezményezett számlákon kívül más „különleges” eseteket is értékelnie kell, a betétbiztosítási rendszer tesztelheti ezeket az eseteket, és az i14. mutató keretében jelentést tehet róluk. Az értékelésnek a betétbiztosítási rendszer belső folyamatainak felülvizsgálatára kell összpontosítania. Ezenkívül a betétbiztosítási rendszerek fiktív adatokat használhatnak annak érdekében, hogy számszerűsítsék azt az időtartamot – munkanapokban kifejezve –, amely alatt ezek a betétek kompenzálásra kerülnének. Egyéb különleges esetek azok a betétek vagy betétesek, amelyek a kártalanítás végrehajtásához a betétbiztosítási rendszer részéről nagyobb figyelmet és/vagy különleges bánásmódot igényelnek, például azért, mert a betétbiztosítási rendszernek különleges információkat kell beszereznie, vagy mert más módon kell eltérnie a szokásos kártalanítási eljárástól. Ilyen különleges esetek adódhatnak például a nemzeti jogszabályokból vagy a csatlakozott hitelintézetek által kínált termékek sajátos

jellemzőiből. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek további információkat kell szolgáltatniuk, ha egyéb különleges eseteket teszteltek.

Határokon átnyúló (a székhely szerinti és a fogadó tagállam közötti) együttműködés

4.50 Amennyiben a betétbiztosítási rendszerek a betétbiztosítási irányelv 14. cikke értelmében székhely szerinti vagy fogadó betétbiztosítási rendszerként működnek, a betétbiztosítási rendszereknek tesztelniük kell a csatlakozott hitelintézetek által más tagállamokban létrehozott fióktelepeken a betétesek kártalanítására szolgáló rendszereket.

4.51 A betétbiztosítási rendszereknek lehetőség szerint kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk, amikor kiválasztják, hogy mely betétbiztosítási rendszerrel (rendszerekkel) kívánnak a határokon átnyúló együttműködést vizsgáló tesztet végezni. A kockázatalapú megközelítés azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésükre álló információk alapján felméri, hogy milyen kockázatok mellett, milyen valószínűséggel és milyen szerepkörben kell együttműködniük bizonyos partner betétbiztosítási rendszerekkel. Ez a megközelítés megfelelőbb lehet, mint a határokon átnyúló fióktelepek számának egyedüli kritériumként való alkalmazása. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek jelenteniük kell, hogy a tesztet melyik partner betétbiztosítási rendszerrel és milyen szerepkörben (székhely szerinti vagy fogadó betétbiztosítási rendszer) végezték el, és ismertetniük kell a partner betétbiztosítási rendszer kiválasztásához használt kockázatalapú megközelítést.

4.52 A székhely szerinti és a fogadó betétbiztosítási rendszernek fel kell mérniük, hogy képesek-e hatékonyan és biztonságosan kommunikálni egymással. Ebből adódóan a betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük, hogy képesek-e hozzáférni a kártalanításhoz szükséges adatokhoz, és hogy az adatok egymás közötti küldése és fogadása megoldott-e. Először is, a betétbiztosítási rendszereknek – székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként – ellenőrizniük kell, hogy képesek-e kinyerni az elkülönített egységes ügyfélnézeti fájlok adatait és fizetési megbízási állományokat (PIF) készíteni a csatlakozott hitelintézetek által más tagállamokban létrehozott fióktelepek betéteseiről, miután a székhely szerinti betétbiztosítási rendszerek lekérdezték e hitelintézetek egységes ügyfélnézeti fájljait.

4.53 A betétbiztosítási rendszereknek – székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként – meg kell mérniük, hogy mennyi idő szükséges ahhoz, hogy elkészítsék a fizetési megbízási állományokat, és azokat az EBH 2014/49/EU irányelvben⁷ meghatározott betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatásaiban előírt határidőkön belül benyújtsák a fogadó tagállamok betétbiztosítási rendszereinek.

4.54 A betétbiztosítási rendszereknek székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként (minta) PIF-et kell benyújtaniuk a fogadó tagállamok betétbiztosítási rendszereinek, hogy teszteljék a kommunikációs csatornák megfelelő kialakítását. Ezt követően a fogadó betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a beérkezett PIF-eket annak ellenőrzése érdekében, hogy a

⁷ EBA/GL/2016/02.

fájlok tartalmazzák-e a kifizetés teljesítéséhez szükséges összes információt, és visszaigazolást kell küldeniük a székhely szerinti betétbiztosítási rendszernek.

4.55 A székhely szerinti és a fogadó betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a PIF(ek)-en kívüli egyéb fájlok, például a kommunikációs dokumentumok és a kifizetések összetett esetekben történő végrehajtásához szükséges igazoló dokumentumok továbbítására szolgáló csatornákat, mindkét irányban.

4.56 A betétbiztosítási rendszereknek a fogadó betétbiztosítási rendszer minőségében fel kell mérniük, hogy képesek-e kommunikálni a fióktelepek betéteseivel és a szélesebb nyilvánossággal, különösen az egyes betéteseknek szóló nyilatkozatok és információk (például a betéteseknek szóló levelek vagy a telefonos központok munkatársainak szóló kérdések és válaszok) elkészítésével. Mivel a betétesekkel való kommunikáció képességét a kártalanítási funkció alapvető tesztjeivel összefüggésben mérik (a határokon átnyúló együttműködés feltételezése nélkül), az értékelésnek a fióktelepek külföldi betéteseivel való kommunikáció, illetve a székhely szerinti betétbiztosítási rendszer tagállamtól eltérő tagállamokban található szélesebb nyilvánossággal való kommunikáció sajátos szempontjaira kell összpontosítania. Mivel a telefonos központ fogadó betétbiztosítási rendszer általi létrehozása az i9. és i10. mutató részét képezi, ez a szempont nem tartozik ezen értékelés hatókörébe.

4.57 A székhely szerinti és a fogadó betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a pénzeszközök egymás közötti továbbítására szolgáló csatornákat, például oly módon, hogy szimulálják a pénzeszközök (egy részének) a partner betétbiztosítási rendszernek történő tényleges átutalását, vagy a szükséges belső folyamatok dokumentumalapú vizsgálatával. Azokban az esetekben, amikor a folyamatban lévő stressztesztelési ciklus során a betétbiztosítási rendszerek használták valamely továbbítási csatornát a pénzeszközök betétbiztosítási rendszerek közötti átutalásával összefüggésben, amikor valamely tagintézmény tagsága megváltozott⁸, a továbbítási csatornák ezen értékelése opcionális.

4.58 A betétbiztosítási rendszereknek nem kell tesztelniük a határokon átnyúló együttműködésre való képességüket, ha a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 14. cikkének értelmében sem székhely szerinti betétbiztosítási rendszerként, sem fogadó betétbiztosítási rendszerként nem vonták be őket, az alábbi okok bármelyike miatt:

- egyetlen csatlakozott hitelintézet sem rendelkezik fiókteleppel valamely másik tagállamban és/vagy az uniós hitelintézetek fiókteleppel rendelkeznek a betétbiztosítási rendszer tagállamában; és
- a más tagállamokban fiókteleppel rendelkező valamennyi csatlakozott hitelintézet szanalási terve előírja, hogy szanalási intézkedést kell hozni, vagy a BRRD 10. cikkének (3) bekezdésében említett vonatkozó forgatókönyvvel összhangban gyakorolni kell a vonatkozó tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó, a BRRD 59. cikke szerinti hatáskört.

⁸ A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

4.59 A határokon átnyúló együttműködésre való képességük tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

- i15: Elkülönített egységes ügyfélnézeti információk kinyerésének és PIF(-ek) készítésének képessége a csatlakozott hitelintézetek által más tagállamokban létesített fióktelepek betéteseire vonatkozóan (minőségi)
- i16: A PIF(ek) előállításának ideje az egységes ügyfélnézeti fájlok továbbításától számítva, intézményenként bontva (minőségi és mennyiségi)
- i17: A PIF(ek) fogadó tagállami hatóságoknak való továbbításához szükséges idő az egységes ügyfélnézeti fájlok továbbításától számítva, intézményenként bontva (minőségi és mennyiségi)
- i18: A PIF(-ek) továbbítására szolgáló csatornák minőségének értékelése (minőségi)
- i19: Annak a fogadó betétbiztosítási rendszerek általi értékelése és megerősítése, hogy a PIF(ek) megfelelő(k) lenne-e (lennének-e) a betétesek kártalanításához (minőségi)
- i20: A PIF-fájltól különböző másik fájlok továbbítására szolgáló csatornák minőségének értékelése (minőségi)
- i21: Annak minőségi értékelése, hogy a fogadó betétbiztosítási rendszerek a székhely szerinti betétbiztosítási rendszer nevében és azzal együttműködve képesek-e kommunikálni a fióktelepek betéteseivel és a szélesebb nyilvánossággal, különösen az egyes betéteseknek szóló nyilatkozatok és információk elkészítésével (minőségi)
- i22: A fióktelepek betéteseinek a fogadó betétbiztosítási rendszer általi kártalanításához szükséges pénzeszközök továbbítására szolgáló csatornák minőségének értékelése (minőségi)
- i23: A 2014/49/EU irányelvben meghatározott betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatásban meghatározott határidők betartására való képesség (minőségi és mennyiségi)
- i24: A fióktelepek betéteseinek a fogadó betétbiztosítási rendszer általi kártalanításához szükséges pénzeszközök székhely szerinti betétbiztosítási rendszertől a fogadó betétbiztosítási rendszerhez való továbbításához szükséges idő (minőségi és mennyiségi).

4.60 Az i15., i16., i18., i19., i20., i21. és i22. mutatóra vonatkozó jelentésekben a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyhez csatolniuk kell a minőségi pontszámot indokoló magyarázatot.

4.61 Az i16. és i17. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt,

valamint meg kell adniuk az időt órákban, kiindulási pontként ($t=0$) az egységes ügyfélnézeti fájlnak a hitelintézet általi továbbítását felhasználva (mennyiségi).

4.62 Az i21. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a fogadó betétbiztosítási rendszereknek a fióktelepek betéteseivel és a székhely szerinti betétbiztosítási rendszer tagállamától eltérő tagállamokban a szélesebb nyilvánossággal folytatott kommunikációval kapcsolatos sajátos szempontokra kell összpontosítaniuk (összehasonlítva azt a betétbiztosítási rendszerrel azonos tagállamban található hitelintézetek betéteseivel, a határokon átnyúló együttműködést nem tartalmazó kártalanítási forgatókönyvvel összefüggésben folytatott kommunikációval).

4.63 Az i23. mutatóra vonatkozó jelentésben a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyet ki kell egészíteniük a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal, valamint a munkanapokban kifejezett idővel (mennyiségi).

4.64 Az i24. mutató által mért terület értékelésekor a székhely szerinti és a fogadó betétbiztosítási rendszereknek kapcsolatot kell tartaniuk egymással annak érdekében, hogy meghatározzák a pénzeszközök fogadó betétbiztosítási rendszernek történő átutalásának határidejét. A betétbiztosítási rendszereknek számszerűsíteniük kell az eltelt teljes időt: ez magában foglalja azt az időt, amely alatt a székhely szerinti betétbiztosítási rendszer átutalja a pénzeszközöket a fogadó betétbiztosítási rendszernek, valamint azt az időt, amely alatt a pénzeszközöket a fogadó betétbiztosítási rendszer a betétesek rendelkezésére bocsátja. Az i22. mutató alkalmazásának eredményei szintén felhasználhatók ennek az értékelésnek az elvégzéséhez. Az i24. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy a pénzeszközöket az adott határidőn belül továbbították-e, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt, és jelenteniük kell a továbbításhoz szükséges időt – munkanapokban –, valamint a partner betétbiztosítási rendszerrel a tesztre vonatkozóan egyeztetett határidőt (minőségi és mennyiségi).

Finanszírozási képesség

4.65 A betétbiztosítási rendszereknek az alapvető tesztek keretében az operatív képességek mellett azt is tesztelniük kell, hogy finanszírozási eszközeik megfelelőek és hozzáférhetőek-e a fizetési kötelezettségeik teljesítéséhez.

A finanszírozási eszközök megfelelősége

4.66 Először is a betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük az előzetes hozzájárulások (rendelkezésre álló pénzügyi eszközök), az utólagos befizetések és a betétbiztosítási rendszer beavatkozásához rendelkezésre álló alternatív finanszírozási megoldások megfelelőségét minden olyan tagintézmény esetében, amely valószínűleg nem lesz szanalási intézkedés tárgya a 3.27. bekezdés szerint. Ennek az értékelésnek az összes tagintézmény biztosított betétállományának egy adott időpontban jelentett legfrissebb összegén kell alapulnia. Egy dokumentumalapú (számítási) tevékenységről van szó.

- 4.67 Az utólagos befizetésekre való támaszkodással kapcsolatban figyelembe kell venni a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (8) bekezdésében megállapított korlátokat, köztük azt, hogy egyes intézetek befizetéseire részben vagy egészben haladék adható-e azért, mert veszélyeztetnék az intézet likviditását vagy fizetőképességét⁹. A betétbiztosítási rendszereknek ehhez hasonlóan azt is vizsgálniuk kell, hogy a szükséges rendkívüli utólagos befizetés elérné-e az ugyanazon rendelkezésben meghatározott évi 0,5%-os felső határt. Ha nem éri el, expliciten meg kell ítélniük, hogy lehetséges lenne-e a 0,5%-os felső határ emelése.
- 4.68 Az alternatív finanszírozási megoldások, például külső, állami vagy piaci szereplők által nyújtott kölcsönök és hitelek igénybevétele a teszt időpontjában ismert elemek, például írásos együttműködési megállapodás keretében kötött kölcsönös hitelezési kötelezettségvállalások, hivatalos hitelkeretek stb. alapján vehető figyelembe.
- 4.69 Finanszírozási eszközeik megfelelőségének vizsgálatához a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

i25: Az előzetes hozzájárulások megfelelősége a betétbiztosítási rendszer azon tagintézményeinél jelentkező finanszírozási igények fedezésére, amelyek nem tartoznak az iránymutatások 3.27. pontjában leírt kategóriába (a hiányt mutató intézmények abszolút és relatív számának jelentése, valamint adott esetben a minimális, maximális és átlagos hiány abszolút értékben és a finanszírozási igény arányában) (minőségi és mennyiségi)

i26: Az utólagos befizetések megfelelősége a betétbiztosítási rendszerhez tartozó azon tagintézmények finanszírozási igényének fedezésére, amelyek nem tartoznak az iránymutatások 3.27. pontjában leírt kategóriába, és ahol az előzetes források nem voltak elegendők (a hiányt mutató intézmények abszolút és relatív számának, valamint adott esetben a minimális, maximális és átlagos hiány abszolút értékének és a finanszírozási igény arányának jelentése) (minőségi és mennyiségi)

i27: Az alternatív finanszírozási megoldások megfelelősége a betétbiztosítási rendszerbe tartozó azon tagintézmények finanszírozási igényének fedezésére, amelyek nem tartoznak az iránymutatások 3.27. pontjában leírt kategóriába, és ahol az előzetes források és az utólagos befizetések nem voltak elegendők (a hiányt mutató intézmények abszolút és relatív számának, valamint adott esetben a minimális, maximális és átlagos hiánynak az abszolút értékben és a finanszírozási igény arányában kifejezett jelentése) (minőségi és mennyiségi)

- 4.70 Az i25., i26. és i27. mutatóról való jelentéstételkor a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyhez csatolniuk kell a minőségi pontszámot indokoló magyarázatot.

⁹ Lásd a Bizottság által a 2014/59/EU irányelv 104. cikkének (4) bekezdése és 115. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

A finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés

- 4.71 Másodszor, a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozáshoz szükséges finanszírozás megszerzését célzó irányítási keretrendszert és döntéshozatali folyamatot. A betétbiztosítási rendszereknek azt is fel kell mérniük, hogy a befektetett eszközök likviddé tételével képesek-e a beavatkozásra vonatkozó határidőn belül hozzáférni az előzetes forrásokhoz.
- 4.72 E tekintetben a betétbiztosítási rendszerek kártalanítási forgatókönyveit illetően a tesztben azokat az összegeket kell figyelembe venni, amelyek a kártalanítási időszakban ténylegesen rendelkezésre állnának. Egyéb beavatkozási forgatókönyvek esetében a betétbiztosítási rendszereknek kell meghatározniuk az ilyen beavatkozásokhoz való hozzájárulás alkalmazandó időszakát. Ehhez valamennyi forgatókönyv esetében fel kell mérni a befektetett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök és fizetési ígérvények likviditását, többek között piaci stresszkörülmények között is. A betétbiztosítási rendszereknek tesztelniük kell eszközeik likviddé tételét, akár eszközeik teljes mennyiségére, akár azok egy részére vonatkozóan, és erről a stresszteszt eredményeivel együtt kell beszámolniuk. Ha lehetséges, a betétbiztosítási rendszereknek ennek során piaci stresszhelyzetet kell alapul venniük. Amikor jelentést tesznek az EBH-nak, a betétbiztosítási rendszereknek le kell írniuk a tesztre alkalmazandó feltételezéseket/feltételeket, például azt, hogy piaci stresszhelyzetet vettek-e alapul, és ha igen, további részleteket kell megadniuk.
- 4.73 Ezen túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek az előzetes hozzájárulások összegétől függetlenül tesztelniük kell az utólagos befizetések előteremtését és az alternatív finanszírozási megoldásokhoz való hozzáférést. Ezen értékelés elvégzése érdekében a betétbiztosítási rendszerek elvégezhetik egy kiválasztott hitelintézet fizetéseképtelenségének szimulációját, vagy több tesztet is lefuttathatnak különböző feltételezések alapul vételével (például külön tesztek végezhetnek az egyes lehetséges finanszírozási forrásokra vonatkozóan). Az e tevékenységek elvégzéséhez kiválasztott hitelintézet nem tartozhat az iránymutatás 3.27. bekezdésében leírt kategóriába. Ha a betétbiztosítási rendszer egyetlen hitelintézetet választ ki mind a működési, mind a finanszírozási képességek értékelésére, a betétbiztosítási rendszernek gondoskodnia kell arról, hogy olyan hitelintézetet válasszon, amely betéteseinek száma eléri legalább a 3.27. bekezdésben leírt kategóriába nem tartozó csatlakozott hitelintézetek második negyedébe tartozó intézmények betéteseinek számát. A betétbiztosítási rendszereknek anonimizált módon jelenteniük kell az EBH-nak a tesztelésre kiválasztott hitelintézet jellemzőit.
- 4.74 Amennyiben a nemzeti jog a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, az utólagos befizetések és az alternatív finanszírozási megoldások felhasználására és kimerítésére vonatkozóan sajátos sorrendet ír elő, az alkalmazandó szabályokat figyelembe kell venni a stresszteszt megtervezésekor.
- 4.75 Amennyiben a betétbiztosítási rendszer rendelkezik olyan megállapodásokkal, amelyek alapján egynél több forrásból (pl. kereskedelmi hitel vagy állami kölcsön) férhet hozzá

alternatív finanszírozási megoldásokhoz, a betétbiztosítási rendszernek egy adott stressztesztelési ciklusban tesztelnie kell legalább az egyik forrásból származó pénzeszközökhöz való hozzáférést. Az alternatív finanszírozási megoldások egyéb forrásait a betétbiztosítási rendszer a következő ciklusokban értékelheti.

4.76 A betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük, hogy mennyi idő alatt lehet hozzáférni az utólagos forrásokból és az alternatív finanszírozási megoldásokból származó finanszírozáshoz. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek a beavatkozáshoz szükséges pénzeszközökhöz való hozzáférésre vonatkozó határidőt is jelenteniük kell. A betétbiztosítási rendszereknek fontolóra kell venniük az utólagos befizetések előteremtésére és az alternatív finanszírozási megoldásokhoz való hozzáférésre szolgáló továbbítási csatornák értékelését is, például az összes vagy egyes pénzeszközöknek a betétbiztosítási rendszerhez történő tényleges átutalásának szimulálásával vagy a szükséges belső folyamatok dokumentumalapú vizsgálatával. Mindazonáltal, ha az utólagos és az előzetes befizetések előteremtésére használt továbbítási csatornák azonosak, a betétbiztosítási rendszerek megtehetik, hogy a továbbítási csatornákat vagy az előzetes, vagy az utólagos befizetések esetében tesztelik. Amennyiben az aktuális stressztesztelési cikluson belül előzetes vagy utólagos befizetéseket szedtek be, a betétbiztosítási rendszereknek nem kell külön tesztelniük a továbbítási csatornákat, hanem a valós tapasztalatokról kell beszámolniuk.

4.77 A finanszírozási eszközeikhez való hozzáférés tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk:

i28: A betétbiztosítási rendszerek arra szolgáló irányítási keretének és döntéshozatali folyamatának minőségi értékelése, hogy megszerezzék a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozáshoz szükséges finanszírozást (minőségi)   i29: Annak értékelése, hogy a betétbiztosítási rendszer a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök részeként befektetett eszközöknek a beavatkozáshoz vonatkozó határidőn belüli likviditási tételével hozzáférhet-e az előzetes forrásokhoz (mennyiségi, minőségi értékeléssel alátámasztva)   i30: Annak értékelése, hogy a betétbiztosítási rendszer képes-e utólagos befizetéseket előteremteni azáltal, hogy a beavatkozáshoz vonatkozó határidőn belül rendkívüli befizetéseket szed be (mennyiségi, minőségi értékeléssel alátámasztva)   i31: Annak értékelése, hogy a betétbiztosítási rendszer képes-e a beavatkozáshoz vonatkozó határidőn belül alternatív finanszírozási megoldásokhoz hozzáférni (mennyiségi, minőségi értékeléssel alátámasztva)

4.78 Az i28. mutatóra vonatkozó jelentéskor a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyet a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal kell kiegészíteniük.

- 4.79 Az i29. mutatóval kapcsolatos jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy a beavatkozásra vonatkozó határidőn belül hozzáfértek-e az előzetes forrásokhoz, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt, valamint meg kell adniuk az előzetes forrásokhoz való hozzáféréshez szükséges időt munkanapokban és a vizsgált beavatkozásra vonatkozó határidőt munkanapokban (minőségi és mennyiségi)
- 4.80 Az i30. mutatóra vonatkozó jelentés során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy a beavatkozásra vonatkozó határidőn belül hozzájutottak-e az utólagos befizetésekhez, a minőségi pontszámot alátámasztó magyarázattal együtt, valamint meg kell adniuk az utólagos befizetések előteremtéséhez szükséges időt munkanapokban és a vizsgált beavatkozásra vonatkozó határidőt munkanapokban (minőségi és mennyiségi)
- 4.81 Az i31. mutatóval kapcsolatos jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy a beavatkozásra vonatkozó határidőn belül igénybe vettek-e alternatív finanszírozási megoldásokat, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt, valamint meg kell adniuk az alternatív finanszírozási megoldásokhoz való hozzáféréshez szükséges időt munkanapokban és a vizsgált beavatkozásra vonatkozó határidőt munkanapokban (minőségi és mennyiségi)

A szanáláshoz való hozzájárulásra, a fizetéképtelenség megelőzésére és a fizetéképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulásra vonatkozó képességek

- 4.82 A betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük az ahhoz szükséges működési és finanszírozási képességeiket, hogy hozzájáruljanak a szanáláshoz, és adott esetben felhasználják a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeiket a 3.2. bekezdésben említett fizetéképtelenség-megelőzési funkciókkal és a fizetéképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulással kapcsolatos beavatkozások elvégzésére.
- 4.83 A betétbiztosítási rendszereknek az ezen iránymutatással összhangban elvégzett, érintett alapvető teszt esetében alkalmazandó mutatóként meghatározott mutatókat kell használniuk. A szanáláshoz való hozzájárulással, a fizetéképtelenség-megelőzéssel és a fizetéképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulással kapcsolatos alapvető teszteket végző betétbiztosítási rendszerek felhasználhatják a kártalanítási funkcióra irányuló korábbi stressztesztben alkalmazott mutatókból származó, idevágó eredményeket és következtetéseket is. Ezeknek a múltbeli eredményeknek a folyamatban lévő stressztesztelési ciklus során végzett, kártalanítási funkcióra irányuló stressztesztből (ha megvalósítható) vagy a betétbiztosítási rendszer által megvalósított utolsó stressztesztelési ciklusból kell származniuk. A múltbeli eredmények felhasználásakor a betétbiztosítási rendszereknek mérlegelniük kell, hogy szükség van-e arra, hogy ezeket a szanáláshoz való hozzájárulásra, a fizetéképtelenség-megelőzésre

vagy a fizetéseképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulásra vonatkozó további értékelésekkel egészítsék ki.

Konkrét mutatók

4.84 A betétbiztosítási rendszereknek a szanáláshoz való hozzájárulásra, a fizetéseképtelenség megelőzésére és a fizetéseképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulásra vonatkozó képességeik tesztelése céljából a következő mutatókat kell használniuk:

- i32: Ami a szanáláshoz való hozzájárulást illeti, a szanálási hatóság kérésétől a hozzájárulás megfizetéséig terjedő idő (minőségi és mennyiségi)
- i33: Ami a fizetéseképtelenség megelőzését illeti, a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás elvégzéséig eltelt idő (becslése) (opcionális – minőségi és mennyiségi)
- i34: Ami a fizetéseképtelenség megelőzését illeti, a betétbiztosítási rendszer által meghatározott eljárások és erőforrások minőségi értékelése annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések költségei a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban ne haladják meg a betétbiztosítási rendszer jogszabályban vagy szerződésben meghatározott kártalanítási kötelezettségének teljesítéséhez szükséges kiadások összegét (minőségi)
- i35: Ami a fizetéseképtelenség megelőzését illeti, a betétbiztosítási rendszer által annak érdekében meghatározott eljárások és erőforrások minőségének értékelése, hogy betétbiztosítási rendszer a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjában előírtak szerint megerősítse a hitelintézetre irányuló kockázatfigyelését, valamint szélesítse vizsgálatra való jogosultságának körét (minőségi)
- i36: Ami a fizetéseképtelenség megelőzését illeti, a betétbiztosítási rendszer arra való képességének minőségi értékelése, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerinti rendkívüli befizetéseket szedjen be (minőségi)
- i37: Ami a fizetéseképtelenségi eljáráshoz való hozzájárulást illeti, a betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás elvégzéséig eltelt idő (minőségi és mennyiségi)
- i38: Ami a fizetéseképtelenségi eljárásokhoz való hozzájárulást illeti, a betétbiztosítási rendszer által annak biztosítása érdekében meghatározott belső eljárások és erőforrások minőségének értékelése, hogy a betétbiztosítási rendszer által viselt költségek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (6) bekezdésével összhangban ne haladják meg a kártalanítási összeghatár alá eső biztosított betéteseknek fizetendő kártalanítás nettó összegét (minőségi)

4.85 A 2. iránymutatásban említett tervezési szakaszban és az i32. mutató által mért terület értékelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek kapcsolatot kell tartaniuk a szanálási hatóságokkal annak érdekében, hogy együttműködő módon meghatározzák azt az időkeretet,

amelyen belül a szanáláshoz való hozzájárulás megfizetésére szükség van ahhoz, hogy a szanálási hatóság végre tudja hajtani a szanálási intézkedéseket. Ez az időkeret a forgatókönyvtől/az alkalmazott szanálási eszköztől függően eltérő lehet. Az EBH továbbá arra ösztönzi a betétbiztosítási rendszereket és a szanálási hatóságokat, hogy működjenek együtt a szanáláshoz való hozzájárulásra vonatkozó forgatókönyveken alapuló stresszteszt megtervezésekor és végrehajtásakor, például közös stresszteszt lefolytatásával. Az i32. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy a pénzeszközöket az adott határidőn belül továbbították-e, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt, és jelenteniük kell a továbbításhoz szükséges időt, valamint a tesztre alkalmazandó határidőt (mennyiségi)

4.86 Az i33. mutató alkalmazása opcionális. Az i33. mutató alkalmazására vonatkozó döntés meghozatalakor a betétbiztosítási rendszereknek kapcsolatot kell tartaniuk az érintett hatóságokkal, hogy meghatározzák azt az időkeretet, amelyben az intézkedéseket végre kell hajtani. Ha felhatalmazást kapnak erre, a betétbiztosítási rendszerek is meghatározhatják ezt az időkeretet. A betétbiztosítási rendszereknek a múltbeli valós tapasztalatokat is figyelembe kell venniük, ha léteznek ilyenek. Ez az időkeret a forgatókönyvtől/az alkalmazott intézkedéstől függően eltérő lehet. Következésképpen a betétbiztosítási rendszer a lehetséges forgatókönyvek egyikén alapuló időbecslést végezhet. Az eltelt idő számszerűsítésének megfelelő kiindulópontja az alkalmazandó nemzeti keretrendszertől függ. Ez a kiindulópont lehet többek között a kérésnek a hitelintézet, a kijelölt hatóság vagy a felügyeleti hatóság általi benyújtása. Az i33. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek meg kell adniuk a kiindulópontot, amelytől kezdődően az eltelt időt mérik, valamint hogy miért ezt a kiindulópontot választották. A betétbiztosítási rendszereknek a teszt fő feltételezéseit is jelenteniük kell.

4.87 Az i35. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek mérlegelniük kell a felügyeleti hatóságok bevonását a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjával és az alkalmazandó nemzeti rendelkezésekkel összhangban. Ebben az esetben a betétbiztosítási rendszereknek csak azokra a belső intézkedésekre kell összpontosítaniuk értékelésüket, amelyeket maguk meghozhatnak.

4.88 Az i36. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek azokra a konkrét folyamatokra kell összpontosítaniuk, amelyeket a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerint esetleg bevezettek. Ha nem vezettek be külön eljárást, a betétbiztosítási rendszereknek a jelentésben csak az erre vonatkozó megállapítást kell megadniuk.

4.89 Az i37. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek kapcsolatot kell tartaniuk az érintett hatóságokkal, hogy meghatározzák azt az időkeretet, amelyben az intézkedéseket végre kell hajtani. Ha felhatalmazást kapnak erre, a betétbiztosítási rendszerek is meghatározhatják ezt az időkeretet. A betétbiztosítási rendszereknek a múltbeli valós tapasztalatokat is figyelembe kell venniük, ha léteznek ilyenek. Ez az időkeret a forgatókönyvtől/az alkalmazott intézkedéstől függően eltérő lehet. Az eltelt idő számszerűsítésének megfelelő kiindulópontja az alkalmazandó nemzeti keretrendszertől függ.

Ez a kiindulópont lehet többek között a kérésnek a hitelintézet, a kijelölt hatóság vagy a felügyeleti hatóság általi benyújtása.

4.90 Az i33. és az i37. mutatóra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amely jelzi, hogy az intézkedéseket az adott határidőn belül meghozták-e, a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal együtt, és jelenteniük kell a szükséges időt, valamint a tesztre alkalmazandó határidőt (mennyiségi). A betétbiztosítási rendszereknek a jelentésben meg kell adniuk a kiindulópontot is, amelytől kezdődően az eltelt időt értékelik, valamint hogy miért ezt a kiindulópontot választották. Az i38. mutatóról való jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek meg kell adniuk, hogy (a múltbeli valós tapasztalatokkal összefüggésben vagy a felkészültség érdekében) bevezettek-e a nemzeti rendelkezéseknek megfelelő eljárásokat az átruházott kártalanítási összeghatár alá eső biztosított betétek átvételére alkalmas potenciális vevő azonosítása érdekében.

4.91 Az i34., i35., i36. és i38. mutatóra vonatkozó jelentésekben a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyhez csatolniuk kell a minőségi pontszámot indokoló magyarázatot.

Egyéb alkalmazandó mutatók

4.92 A 4.84. bekezdésben meghatározott konkrét mutatókon túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatókat kell használniuk, amelyek szintén alkalmazandók a kártalanítási funkciójuk tesztelésére.

4.93 A szanaláshoz való hozzájárulási képességük tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő fent említett mutatókat kell használniuk: i5, i6, i7, i8, i28, i29, i30 és i31.

4.94 E mutatók említett célból történő alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük, hogy a betétbiztosítási rendszer szanaláshoz való hozzájárulását esetleg rövidebb időn belül kell végrehajtani, mint a kártalanítási összeg betétesek rendelkezésére bocsátására előírt alkalmazandó időszak.

4.95 Az i6. és i7. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek fel kell mérniük, hogy a szanalási eljárások igényeivel összeegyeztethető időkeretben mennyire megfelelő a többlétszemélyzet, a költségvetés és az egyéb erőforrások rendelkezésre állása ahhoz, hogy hozzájárulásukat a szanalási eljárások igényeivel összeegyeztethető időkeretben biztosítani tudják. A betétbiztosítási rendszereknek kapcsolatot kell tartaniuk a szanalási hatóságokkal ennek az időkeretnek a meghatározása érdekében, amely a forgatókönyvtől és az alkalmazott szanalási eszköztől függően eltérő lehet.

4.96 A betétbiztosítási rendszereknek csak akkor kell alkalmazniuk az i8. mutatót, ha a kártalanítási funkciójukkal összefüggésben használt informatikai rendszerektől eltérő informatikai rendszereket használnak. Az i8. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek

értékelniük kell azoknak az IT-rendszereknek a biztonságát, amelyek kulcsfontosságúak ahhoz, hogy kellő időben hozzá tudjanak járulni a szanáláshoz.

- 4.97 Az i28. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük azokat a nemzeti jogi, szerződéses vagy jogszabályi rendelkezéseket (ha vannak ilyenek), amelyek a szanáláshoz való hozzájárulás összefüggésében a betétbiztosítási rendszer irányítási és döntéshozatali folyamatára vonatkoznak.
- 4.98 A fizetéképtelenségi helyzetek megelőzésére vonatkozó képességeik tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő fent említett mutatókat kell használniuk: i5, i6, i7, i8, i28 és i29.
- 4.99 Az i6. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a meglévő személyzet megfelelőségét a betétbiztosítási rendszer általi – a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében meghatározott – beavatkozások költségeinek számszerűsítése céljából.
- 4.100 Az i7. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a többlétszemélyzet megfelelőségét a betétbiztosítási rendszerek általi – a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében meghatározott – beavatkozások költségeinek számszerűsítése céljából.
- 4.101 A betétbiztosítási rendszereknek csak akkor kell alkalmazniuk az i8. mutatót, ha a kártalanítási funkciójukkal összefüggésben használt informatikai rendszerektől eltérő informatikai rendszereket használnak. Az i8. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell azoknak az IT-rendszereknek a biztonságát, amelyek kulcsfontosságúak ahhoz, hogy számszerűsíteni tudják a betétbiztosítási rendszer általi – a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében meghatározott – beavatkozások költségeit.
- 4.102 Az i28. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük azokat a nemzeti jogi, szerződéses vagy jogszabályi rendelkezéseket (ha vannak ilyenek), amelyek a fizetéképtelenség megelőzésével összefüggésében a betétbiztosítási rendszer irányítási és döntéshozatali folyamatára vonatkoznak.
- 4.103 A fizetéképtelenségi helyzetek megelőzésére vonatkozó képességeik tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszerek önkéntes jelleggel az i30. és az i31. mutatót is alkalmazhatják, összhangban az alkalmazandó nemzeti rendelkezésekkel.
- 4.104 A fizetéképtelenségi eljáráshoz való hozzájárulásra vonatkozó képességeik tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszereknek a következő fent említett mutatókat kell használniuk: i5, i6, i7, i8, i28 és i29.
- 4.105 Az i7. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell a többlétszemélyzet megfelelőségét a betétbiztosítási rendszerek általi – a betétbiztosítási

rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (6) bekezdésében meghatározott – beavatkozások költségeinek számszerűsítése céljából.

- 4.106 A betétbiztosítási rendszereknek csak akkor kell alkalmazniuk az i8. mutatót, ha a kártalanítási funkciójukkal összefüggésben használt informatikai rendszerektől eltérő informatikai rendszereket használnak. Az i8. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek értékelniük kell azoknak az IT-rendszereknek a biztonságát, amelyek kulcsfontosságúak ahhoz, hogy számszerűsíteni tudják a betétbiztosítási rendszer általi – a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (6) bekezdésében meghatározott – beavatkozások költségeit.
- 4.107 Az i28. mutató alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek figyelembe kell venniük azokat a nemzeti jogi, szerződéses vagy jogszabályi rendelkezéseket (ha vannak ilyenek), amelyek a fizetéseképtelenségi eljárásához való hozzájárulás összefüggésében a betétbiztosítási rendszer irányítási és döntéshozatali folyamatára vonatkoznak.
- 4.108 A fizetéseképtelenségi eljárásához való hozzájárulásra vonatkozó képességeik tesztelése céljából a betétbiztosítási rendszerek önkéntes jelleggel az i30. és az i31. mutatót is alkalmazhatják, összhangban az alkalmazandó nemzeti rendelkezésekkel.

További stressz-forgatókönyvek és további mutatók

További stressz-forgatókönyvek

- 4.109 A betétbiztosítási rendszereknek fontolóra kell venniük, hogy egy vagy több alapvető tesztet a komplexitás és a stressz egy további rétegével egészítsenek-e ki, azáltal, hogy a kiválasztott alapvető tesztet kiegészítik egy „speciális” forgatókönyvvel, amely súlyos üzletmenet-folytonossági kihívásokat vagy olyan külső körülményeket tartalmaz, amelyek a betétbiztosítási rendszer számára többletstresszt jelentenek a feladatainak ellátása során.
- 4.110 Íme az ilyen forgatókönyvek példáinak nem kimerítő felsorolása: a betétbiztosítási rendszer egyidejűleg több kifizetést teljesít; gazdasági stresszhelyzet áll fenn, és nincs lehetőség a pénzeszközök piacon történő likvidde tételére vagy előteremtésére; informatikai/működési problémák a betétbiztosítási rendszernél vagy a fizetéseképtelenné vált hitelintézetnél; a betétbiztosítási rendszer működését befolyásoló külső körülmények, például járvány/pandémia, áramkimaradás, az internet működésének zavara vagy sztrájk. Az EBH-nak történő jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek ismertetniük kell a teszt tervét és a választott forgatókönyvet.
- 4.111 Az ilyen további stressz-forgatókönyvek alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszereknek a következő mutatót kell használniuk:

i39: A betétbiztosítási rendszer képessége az üzletmenet-folytonossággal kapcsolatos kihívások vagy olyan külső körülmények kezelésére, amelyek többletstresszt okoznak feladatainak ellátása során (minőségi)

Saját kezdeményezésű, saját fejlesztésű területek és mutatók

4.112 A betétbiztosítási rendszerek – önkéntes alapon – további, saját kezdeményezésű mutatókat dolgozhatnak ki az iránymutatókban szereplőktől eltérő területek értékelésére. A betétbiztosítási rendszer ilyen további mutatókkal egészítheti ki a jelentéstételt olyan szempontok vonatkozásában, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a képességeinek értékelése során relevánsnak tart, és amelyeket az alkalmazandó stressztesztelési ciklus során értékelnek. Ez egy önkéntesen választható lehetőség. Ennek a lehetőségnek az a célja, hogy a betétbiztosítási rendszerek rugalmasan tesztelhessék és jelenthessék azokat a szempontokat, amelyeket a saját helyzetük szempontjából fontosnak tartanak. Ezeknek a területeknek a stressztesztekről az EBH-nak benyújtott jelentésekben való szerepeltetése információkkal szolgál az EBH és más betétbiztosítási rendszerek számára az ilyen szempontokkal kapcsolatban a jövőbeli szakértői értékelésekhez.

4.113 Az ezen mutatókra vonatkozó jelentéstétel során a betétbiztosítási rendszereknek egy minőségi pontszámot kell megadniuk, amelyet a minőségi pontszámot indokoló magyarázattal és adott esetben mennyiségi információkkal kell kiegészíteniük.

5. iránymutatás: A tesztek eredményeinek és a betétbiztosítási rendszer stressztűrő képességének minőségi értékelése

Az egyes mutatók értékelésére szolgáló rendszer

5.1A betétbiztosítási rendszereknek a következő értékelési rendszert kell alkalmazniuk, amikor az ezen iránymutatásokban szereplő különböző mutatók tekintetében minősítik stressztűrő képességüket.

5.2Mivel a stressztesztelésnek kettős célja van – egyrészt a betétbiztosítási rendszer stressztűrő képességének értékelése, másrészt a hiányosságok vagy „javítandó területek” azonosítása a betétbiztosítási rendszer rendszereinek javítása érdekében –, elvárjuk és örömmel fogadjuk, ha a betétbiztosítási rendszerek a stressztesztek végrehajtása során azonosítják a javítandó területeket. Ezért a betétbiztosítási rendszereknek az egyes mutatók alkalmazásakor a következő kategóriák egyikébe tartozó minőségi pontszámot kell megadniuk:

- 1) A betétbiztosítási rendszer nem azonosított javításra szoruló területet vagy csak kevés ilyen területet azonosított, és ezek a területek valószínűleg nem befolyásolják hátrányosan a betétbiztosítási rendszernek azt a képességét, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv feltételeinek megfelelően el tudja látni feladatait.
- 2) A betétbiztosítási rendszer jelentős számú javításra szoruló területet azonosított, de ezek a javításra szoruló területek valószínűleg nem befolyásolják hátrányosan a betétbiztosítási rendszernek azt a képességét, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv feltételeinek megfelelően el tudja látni feladatait, például mert a hiányosságok elszigeteltek és/vagy a probléma helyén könnyen kezelhetők.
- 3) A betétbiztosítási rendszer alacsony számú javításra szoruló területet azonosított, ezek a javításra szoruló területek azonban valószínűleg hátrányosan befolyásolják a betétbiztosítási rendszernek azt a képességét, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv feltételeinek megfelelően el tudja látni feladatait (a betétbiztosítási rendszernek ezért jeleznie kell, hogy milyen intézkedéseket hozott vagy tervez a közeljövőben meghozni, és meg kell adnia az utánkövető tesztek eredményeit).
- 4) A betétbiztosítási rendszer jelentős számú javításra szoruló területet azonosított, és ezek a javításra szoruló területek valószínűleg hátrányosan befolyásolják a betétbiztosítási rendszernek azt a képességét, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv feltételeinek megfelelően el tudja látni feladatait (a betétbiztosítási rendszernek ezért jeleznie kell, hogy milyen intézkedéseket hozott vagy tervez a közeljövőben meghozni, és meg kell adnia az utánkövető tesztek eredményeit).

5.3 Ha a jelentéstételi sablon ezt kéri, a minőségi pontszámokat mennyiségi trendekkel és a jelentett eredményt igazoló magyarázatokkal kell kiegészíteni.

Az egyes mutatóktól a betétbiztosítási rendszernek a jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása terén fennálló stressztűrő képességéig

5.4 A betétbiztosítási rendszereknek a következő értékelési rendszert kell alkalmazniuk, amikor az alapvető tesztek során értékelt, jogszabályban meghatározott feladataik tekintetében minősítik stressztűrő képességüket.

5.5 A betétbiztosítási rendszereknek minden egyes alapvető teszt esetében meg kell adniuk, hogy saját értékelésük szerint a betétbiztosítási rendszer „megfelelő stressztűrő képességgel rendelkezik” vagy „nem rendelkezik megfelelő stressztűrő képességgel”.

- A „megfelelő stressztűrő képességgel rendelkezik” minősítés azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszer képes ellátni az 2014/49/EU és az 2014/59/EU irányelvben rábízott feladatot, amelyet a vonatkozó alapvető teszt segítségével értékelték.
- A „nem rendelkezik megfelelő stressztűrő képességgel” minősítés azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszer nem képes ellátni az 2014/49/EU és az 2014/59/EU irányelvben rábízott feladatot, amelyet a vonatkozó alapvető teszt segítségével értékelték.

5.6 A betétbiztosítási rendszereknek ezt az értékelést ki kell egészíteniük a jelentésben foglalt eredményeket alátámasztó magyarázatokkal.

5.7 Ha egy betétbiztosítási rendszernek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv alapján jogszabályi felhatalmazása van egy bizonyos feladat elvégzésére, de nem végzett el egy bizonyos, a betétbiztosítási rendszerre vonatkozó alapvető vizsgálatot, a betétbiztosítási rendszernek erről úgy kell beszámolnia, hogy a jelentéstételi sablon megfelelő mezőjében a „nem vizsgált terület” mezőt jelöli be, és megindokolja, hogy miért nem értékelt az adott területet.

Az általános stressztűrő képesség értékelésének rendszere

5.8 Általános stressztűrő képességük minősítésekor a betétbiztosítási rendszereknek a következő értékelési rendszert kell alkalmazniuk.

5.9 A betétbiztosítási rendszereknek meg kell adniuk, hogy jogszabály szerinti teljes megbízatásuk teljesítését illetően általános stressztűrő képességüket a „megfelelő stressztűrő képességgel rendelkezik” vagy „nem rendelkezik megfelelő stressztűrő képességgel” minősítés jellemzi-e.

- A „megfelelő stressztűrő képességgel rendelkezik” minősítés azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszer képes ellátni az 2014/49/EU és az 2014/59/EU irányelvben rábízott valamennyi feladatot.
- A „nem rendelkezik megfelelő stressztűrő képességgel” minősítés azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszer az 2014/49/EU és az 2014/59/EU irányelvben rábízott feladatok közül legalább egyet nem képes ellátni.

5.10 A betétbiztosítási rendszereknek ezt az értékelést ki kell egészíteniük a jelentésben foglalt eredményeket alátámasztó magyarázatokkal.

6. iránymutatás: Útmutatások az EBH-nak történő jelentéstételhez

6.1 Ha lehetséges, a jelentéstételi sablonnak tartalmaznia kell legalább egy, a betétbiztosítási rendszer által teljeskörűen elvégzett stressztesztelési ciklus eredményeit.

6.2 A betétbiztosítási rendszereknek a szakértői értékelések tervezése és lefolytatása során adott esetben az EBH által bejelentendő időpontig jelenteniük kell az 1. mellékletben meghatározott információkat az EBH-nak. Az EBH által 2025. június 16-ig közzéteendő második szakértői értékelés céljából a betétbiztosítási rendszereknek 2024. június 16-ig kell jelenteniük eredményeiket az EBH-nak. A későbbi stressztesztelési és jelentéstételi ciklusok tekintetében az EBH a következő jelentéstételi határidőket a későbbi EBH szakértői értékelésekben vagy más módon fogja bejelenteni.

6.3 A betétbiztosítási rendszereknek a jelentéstételhez az 1. mellékletben meghatározott jelentéstételi sablont és az EBH által biztosított továbbítási csatornákat kell használniuk.

6.4 A betétbiztosítási rendszereknek a jelentéstételi sablon kitöltésekor ezeket az utasításokat kell követniük:

- A betétbiztosítási rendszereknek minőségi pontszámot (1-4) kell adniuk minden egyes mutatóra vonatkozóan (minőségi), amelyhez csatolniuk kell a minőségi pontszámot indokoló magyarázatot. Adott esetben a betétbiztosítási rendszereknek mennyiségi információkat is meg kell adniuk a pontszám indokolásához, és összehasonlítható adatokat kell szolgáltatniuk a jövőbeli szakértői értékelésekhez (mennyiségi).
- Ha a minőségi pontszám mellett mennyiségi információkra is szükség van, a betétbiztosítási rendszereknek követniük kell az iránymutatásokban és a jelentéstételi sablonban szereplő utasításokat, például a mértékegységek tekintetében.
- Ha a betétbiztosítási rendszer nem értékelt egy adott területet, ezt úgy kell jeleznie, hogy a jelentéstételi sablon megfelelő mezőjében megadja, hogy az adott terület „nem vizsgált terület”. Ezen túlmenően a betétbiztosítási rendszereknek szöveges nyilatkozatot kell szerepeltetniük, amelyben leírják, hogy az adott területet miért nem értékelték.
- Ami az egységes ügyfélnézeti fájlok tesztjeit illeti, ha a betétbiztosítási rendszer egy hitelintézetnél végzett több, egységes ügyfélnézeti fájlokra irányuló vizsgálatot, az a tesztelt egyedi intézmények számának megadásakor egy egyedi intézménynek számít.